

Letnik XV - št. 7, julij 2008

Glasilo občine Trzin

odsev

Župan o pobudi za referendum

Festival folklore tudi tokrat navdušil

Proslava dneva državnosti

Preko otrok šele vidiš kako čas teče

Fotografski utrinki s festivala Trzinska pomlad

Foto: Zoran Rink

Končno počitnice in poletje!

V moji mladosti smo praktično vsi, od mladih do starih, vsak teden z nestrpnostjo pričakovali novo nadaljevanje televizijske serije Dolgo, vroče poletje. Takrat mi je bil ta naslov tako všeč, da sem si tudi sam želel dolgega, vročega poletja, po možnosti s kar najdaljšim bivanjem ob morju. Če povem po pravici, si kaj takega še vedno želim, a ko poletje mine, si pogosto rečem: »A je to sploh bilo poletje?« Saj si ne želim hude suše in pretirane vročine, želim si le lenobnega toplega obdobja, ko se človeku zdi, da se je čas ustavil, ko sedi v senci in gledaš migotanje oddaljenih podob, ki se zde, da plavajo v namišljeni vodi. Všeč mi je, da ni težav z oblačenjem in se v misli ves čas tihotapijo vabljivi okusi hladnih, osvežilnih pijač v dobri družbi. Takrat rad razmišljam o obisku živahnih kopalšč ali pa bi najraje pobegnil v hladne višave strmih vrhov. Všeč so mi tiste zvezdnate in prijetno tople noči, ko misli sanjavo jadrajo za neznanimi užitki. Želim si počitka, izklopiti sivi vsakdan dolžnosti, odkrivati nove kraje, spoznavati nove ljudi, mogoče tudi nove okuse, predvsem pa si želim sprostitve.

Upam, da je zdaj le nastopil tak čas in da si bomo vsi lahko vsaj malo privoščili poletnih počitnic. Organizatorji številnih kulturnih, družabnih in športnih prireditev, ki so si v Trzinu kar gosto sledile od začetka maja naprej, so si oddahnili, šolski hodniki prazno odmevajo za osamljenimi koraki či-

stilk in mojstrov, ki učilnice pripravljajo na nove ukaželjne razgrajače in še celo trzinske ceste so manj prometne, kot smo jih vajeni. Nekaj več življenja je ob dopoldnevnih na gradbišču bodočega trzinskega doma za starostnike, mojstri pa so že dodatno izolirali in prekrili občinsko stavbo, tako da bo našim vrlim občinarjem poleti hladneje, pozimi pa toplje. Drugje po Trzinu pa izgleda, kot da so dela na prostem kar zastala. Tudi v večini trzinskih podjetij in organizacij se že čuti dopustniško mrtvilo. Verjetno bodo na življenjski utrip v nekaterih trzinskih ustanovah po svoje vplivale tudi parlamentarne počitnice, ki se bodo vsak čas začele. Resnici na ljubo, to »politično« zatišje bo ponekod le navidezno; še zlasti v strankah se že pospešeno pripravljajo na jesenske parlamentarne volitve. Ampak pustimo to tistim, ki hlepijo po politični moči in dobrih plačah, vzemimo si čas zase, za svoje najbližje in tisto čudovito brezdelje, ko človek toliko koristnega postori – kot bi rekel moj prijatelj.

Tistim, ki ste že okusili čar počitnic in dopusta, želim, da bi imeli na zalogi še kakšno nadaljevanje, nam, ki smo morali nanj počakati, pa, da bi »prinesli noter« vse, kar smo zamudili. Ne bom vas obremenjeval s težkimi razmišljanji, čeprav tudi v Trzinu v političnem življenju pod navideznim zatišjem ne vlada mrtvilo, raje bom malo sebičen in vas spomnil, da zdaj že eno leto spet urejam Odsev. Kakor je bilo lani, ko sem prevzel uredniško krmilo, kar precej neznanek, si tudi zdaj ne znam odgovoriti na kar nekaj vprašanj o prihodnji usodi našega časopisa in mojega urednikovanja. Prav gotovo mi je urednikovanje v preteklem letu prineslo več sivih las, kot sem pričakoval. Moram pa zapisati, da so se nekateri pogoji dela v za-

dnjem obdobju popravili, še vedno pa ni vse tako, kot bi bilo prav in bi si želel.

Upam, da smo s svojim pisanjem vseeno prispevali k boljšemu obveščanju, k predstavitvi trzinskih tegob in uspehov ter tudi po svoje prispevali v korist skupnega življenja v občini. Kakor koli že, spet smo upihnilli eno svečko, si zaželeli, da bi bilo naprej še bolje, ob enem pa upamo, da bomo jeseni z novim zagonom, novimi močmi in idejami le našli tisto pravo pot, da bomo z našim poročanjem še bolj koristili Trzinu in zadovoljili kar najširši krog naših bralcev.

Rad bi se ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki nam izrekate priznanje in nas spodbujate. Kar dosti bralcev mi je že reklo, da je Odsev spet trzinski. To je zame največja pohvala in vzpodbuda. Trudil se bom, da bo Odsev še bolj odseval življenje Trzina. Še enkrat pa vsem želim prijetne počitnice!

Urednik

Proti predlagani pokrajini tudi v Trzinu

Na posvetovalnem referendumu o uvedbi pokrajin v Sloveniji tudi v Trzinu udeležba ni bila prav posebej velika, saj je od 2.997 v volilne sezname vpisanih volivcev na volišče prišlo le 357 ljudi z volilno pravico. 5 volivcev je oddalo neveljavne volilne lističe, 84 jih je bilo za, 268 pa jih je glasovalo proti. Tako smo tudi v Trzinu nazorno pokazali, da je predlagana razdelitev Slovenije neživljenjska. Predstavniki občine poudarjajo, da se jim zdi razdelitev sorazmerno majhne Slovenije na 14 pokrajin preobsežna, da bi se morali pri delitvi na pokrajine držati vsaj zgodovinskih ali gospodarskih meril, prevelika osrednjeslovenska pokrajina, ki bi segala od Kolpe do meje z Avstrijo, pa bi prebivalce pokrajine spravljal v neenak položaj z drugimi, bolj celovitimi in manjšimi pokrajinami. Tudi v Trzinu je prevladalo mnenje, da je bilo trmoglavljenje s takšno pokrajino in z referendumom o njej zgolj metanje denarja in časa proč.

MŠ

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Meta Železnik, Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Jana Urbas, Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

grafex d.o.o.

Trženje: **Joži Valenčak**

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Slika na naslovnici

Folklorni zaključek Trzinske pomladi
Foto: Jože Seljak

Gradivo za
septembersko
številko
oddajte
najkasneje
do

5.
septembra
2008

Občina Trzin je ena najmanjših slovenskih občin po površini, po drugi strani pa glede na to, da je ključni kriterij za presojo velikosti občin število prebivalcev, v resnici ne sodi med »najmanjše« slovenske občine, temveč v nekakšen »nižji srednji razred«, saj je v Sloveniji kar precej občin, ki so po številu prebivalcev precej manjše. Po drugi strani velja občina Trzin za dokaj razvito občino in res je, da ima poleg Mestne občine Ljubljana najnižji indeks razvojne ogroženosti in da sodi v maloštevilno elitno skupino občin, v katerih so praktično vsa gospodinjstva priključena na vodovod in kanalizacijo ter preko kanalizacije tudi na čistilno napravo, ki je kljub starosti in nujni posodobitvi še vedno ena najboljših v Sloveniji. V občini Trzin deluje ali ima sedež okrog osemsto gospodarskih družb in podjetnikov, kar glede na število prebivalcev s stalnim bivališčem v občini pomeni najvišje število gospodarskih subjektov na 1.000 prebivalcev v Sloveniji, število zaposlenih (čeprav ne delajo vsi v Trzinu) pa menda celo presega število prebivalcev. Skratka, sodbe o razvitosti niso iz trte zvite.

Po drugi strani pa je Občina Trzin poseben tudi po tem, da je zelo racionalno pozici-

dana oz. poseljena. Skoraj 40 % površine občine še vedno predstavlja gozd in pri tem večji del tega gozda predstavljajo varovane gozdne površine (del krajinskega parka Dobeno in v velikem delu območje Natura 2.000), jugovzhodni in vzhodni del občine pa predstavljajo kmetijske površine, ki ravno tako zavzemajo približno 40 % površine občine. Samo okrog 20 % območja občine Trzin zaseda tridelno naselje Trzin, ki je zlasti v dveh delih že dokaj gosto pozidano (OIC Trzin in Mlake), medtem ko je na območju prvotnega naselja Trzin (ob Kmetičevi ter Mengeški, Jemčevi in ulici Za hribom in vmes med temi ulicami) še nekaj prostora za postopno, predvsem seveda stanovanjsko pozidavo. Takšna urejenost oz. raba prostora pomeni veliko prednost občine Trzin, in tudi sam se zavzemam, da se ta prednost ohrani in brani; torej nadaljnji razvoj Trzina načrtujemo tako, da se namembnost površin onkraj meje sedanjega naselja ne bo bistveno spreminjala, pri čemer pa najbrž vsi soglašamo, da je potrebno vztrajati pri projektu obvoznice vzhodno od prvotnega naselja Trzin, čim prej razbremeniti Mengeško cesto tranzitnega prometa in tako omogočiti prebivalcem ob njej normalne bivanjske razmere. Žal pa je pri tem treba biti realist in upoštevati, da smo s tem projektom šele na začetku (pri umestitvi koridorja v prostor), in da bo vsekakor trajalo še kar precej časa, preden bo po obvoznici zapeljal prvi avtomobil.

Poudariti pa, še enkrat več, želim tudi to, da se ob omejitvah, ki si jih sami zavestno nalagamo, ni mogoče in predvsem ni smiselno odpovedati nadaljnjemu razvoju. Še posebej, ker imamo ob vsem že povedanem veliko prednost, saj lahko resnično nekoliko izbirčno oz. premisslano načrtujemo nadaljnji razvoj naše občine, in torej dejansko, in ne samo načelno in na papirju, upoštevamo kriterije trajnostnega razvoja, saj za razliko od večine ostalih slovenskih občin nismo pod tolikšnim pritiskom, da bi se morali vnaprej sprijazniti z vsakršnim konceptom razvoja, samo da bi dobili nekaj delovnih mest ali nekaj novih večjih plačnikov dohodnine v občino. Imamo srečo, da ni potrebno klečeplaziti in se kdo ve kako truditi, da bi privabili v občino podjetnike in investitorje, seveda pa je še vedno važno, da jim v skladu z lastnimi načrti omogočamo vlaganja na tistih področjih, ki ne zahtevajo preveč prostora in nimajo negativnih vplivov na okolje. Obenem pa lahko in moramo izboljševati stanje prometne in druge komunalne infrastrukture, nadalje infrastrukture za socialne in druge družbene dejavnosti (zdravstvo, skrb za starejše, otroško varstvo, šport in rekreacija, kultura) in vlagati v izgradnjo in oblikovanje objektov in prostora za družabno življenje oz. za javno rabo (parkovne površine, manjši trgi, a tudi parkirišča, razna zbirališča ipd.,

kajti vse to prispeva k razvoju socialnega življenja in omogoča razvoj na področju kakovosti bivanja, ki ga včasih nekoliko po starinsko označujemo tudi kot vaški tip življenja, za razliko od domnevno odtujenega mestnega načina življenja. Vse to je potrebno načrtovati premisslano. K temu sodi tudi načrtovanje nadaljnje poselitve, pri čemer zagovarjamo izrazito postopno gradnjo in priseljevanje v veliko manjši meri kot doslej, toda možnosti, da Trzin ostane vključen v tokove mobilnosti, ki je danes razvojni imperativ, ni mogoče, in tudi ni pametno, preprečevati. Živimo v svetu, ki se izredno hitro spreminja. Vse več ljudi, po eni strani, dela doma (za računalnikom v delovni sobi v domači hiši), po drugi strani pa tudi iz Trzina mladi odhajajo za delom v Bruselj, v Strasbourg, v ZDA in seveda tudi vse naokrog po Sloveniji; mnogi od njih tudi z mislijo, da se bodo kdaj vrnili. Tisto, za čemer moramo stremeti, je potemtakem prava mera in načrtno uravnavanje prihodnjega razvoja občine, pri čemer je vodilo gotovo kakovost življenja. Zapiranje in vračanje v nekakšne vzorce, ki so morda simpatici, in ki marsikomu vzbujajo nostalgije spomine, pa, žal, nima prihodnosti. Svet danes živi v paradigmi razvoja kot ključne zapovedi, seveda pa je pri tem nadvse važno, da najde takšno pot in možnost razvoja, ki bo razmere ter pogoje za življenje in preživetje izboljševala in ne slabšala. K temu moramo stremeti tudi v občini. Vse drugo je zadušna megla in nezdravo močvirje, nazadnjaštvo, žal še vedno navzoče tudi v Trzinu.

Tone Peršak

Muzejski dnevi v tednu kulture in turizma v občini Trzin

Zadnji teden v letošnjem septembru bo Medobčinski muzej Kamnik v dogovoru z Občino Trzin in Turističnim društvom Kanja Trzin ter ob sodelovanju Osnovne šole Trzin izvedel več arheoloških delavnic, predavanj in vodenje po arheološkem najdišču Onger.

Program dejavnosti bo objavljen v začetku septembra, že tokrat pa vabimo vse zainteresirane, predvsem dijake in študente, k sodelovanju pri organizaciji in izvedbi delavnic za osnovnošolce, ki bodo potekale pod vodstvom strokovnjakov Medobčinskega muzeja Kamnik. Prijavite se lahko v občinskem informativnem središču v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f, v času uradnih ur.

Za organizatorje: Jožica Valenčak

Telefonske številke Občine Trzin so:
01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44
in **01/ 564 45 50**

Številka faksa je:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki
01/ 564 47 30.

Nove krajevne skupnosti ne bo

Zadnja predpustniška seja občinskega sveta občine Trzin, ki se je začela 16. t.m. ob 16. uri, je bila vse prej kot počitniška. Začelo se je s precej dolgo in obširno razpravo o pobudah za odkup občinskega nepremičninskega premoženja. Župan g. Tone Peršak je uvodoma povedal, da je pobud za odkup občinske zemlje več, da pa so na občinskem svetu že pred časom sprejeli načelo, da občinskih zemljišč večinoma ne prodajajo, še zlasti pa ne, če so tam pod zemljo speljani tudi komunalni vodi. Spomnil je, da imajo zelo pogosto težave pri urejanju komunalnih vodov ali cestišč, če vse parcele, ki jih potrebujejo, niso v občinski lasti. Na prodajo pristajajo načeloma, če gre za manjše kose zemljišč, ki jih občina ne bi mogla uporabiti, tisti, ki jih želijo odkupiti pa s tem pridobijo večjo uporabnost svojega zemljišča ali »zaokrožijo« svojo posest. Ob tehtanju razlogov za in proti so na koncu prve točke sklenili, da na Kidričevi ulici občina ne bo prodala kosa zemljišča na katerem so zdaj zabojniki za smeti za več gospodinjstev, čeprav so prav zabojniki s smetmi zelo smrdeče breme za njihova neposredna soseda, na Ulici pod gozdom pa bo občina prodala zemljišče s katerim bo lastnica izboljšala pogoje za dostop do svojega podjetja.

Pri drugi točki dnevnega reda so bili članice in člani občinskega sveta bolj usklajeni in so dokaj hitro sprejeli nov pravilnik za določanje višine plač oziroma sejinj občinskih funkcionarjev. Po novem bodo omenjene zasluge izračunavali v odstotkih glede na županovo plačo, ob tem pa so sprejeli tudi dopolnilo, ki ga je predlagal nadzorni odbor, ki med drugim govori, da bodo poslej sejnine za sestanke, ki trajajo več kot dve uri, podvojene.

Občinski svet je nato dokončal prvo branje predloga o ustanovitvi javnega zavoda za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino. Obravnavo predloga so na prejšnji seji prekinili, ker so želeli, bolje razmisliti in uskladiti zamisli o nalogah in delovanju zavoda. Župan Tone Peršak je poročal o posvetih, ki so jih s tem v zvezi imeli, po kar dinamični razpravi pa je občinski svet sklenil prvo obravnavo predloga in napovedal, da bodo za drugo obravnavo upoštevali vse tehtne pripombe glede zavoda.

Po prvih šestih mesecih proračunskega leta sta nato g. župan in svetovalec župana za finančne zadeve Jure Vrhovec predstavila finančno poslovanje občine v preteklem obdobju in predlagala spremembo nekaterih postavk v proračunu, ki so v prvem polletju opazneje odstopale od načrtov. V prvem polletju je tako občina porabila za 4.393.844 EUR proračunskih sredstev.

Po pobudah in vprašanih svetnikov je občinski svet nato ocenil, da je predlog za spremembo odloka o ureditvenih pogojih za dopolnilno gradnjo v soseski Mlaka. S spremembo odloka bodo omogočili legalizacijo prizidka, ki so ga postavili eni od lastnikov tamkajšnjih hiš.

Brez posebnih zapletov so pristali tudi na zvišanje cen programa otroškega varstva v vrtcu, saj so s tem sledili zgolj povišanju stroškov, ki jih imajo v vrtcu zaradi rasti cen živil in drugih potrebščin.

Precej Trzincev bo verjetno pozdravilo tudi soglasje, ki so ga dali Lekarni Ljubljana, da bi v Trzinu začela opravljati tudi lekarniško dejavnost, dali pa so tudi soglasje h koncesiji za opravljanje patronažne zdravniške službe na območju občine. Brez razprave so potrdili tudi prečiščenemu besedilu odloka o zagotavljanju obveščanja javnosti o delu Občine in o glasilu Odsev, zelo pa se je razprava razvnela pri zadnji točki dnevnega reda. Odločati so morali o pobudi nedavnega zbora krajanov Mengeške, Jemčeve, Habatove ceste in ceste Za hribom, da naj bi za njihovo območje ustanovili četrtno skupnost, ki bi bdela nad sprejemanjem sklepov v zvezi s tem območjem. Župan je uvodoma pojasnil, da bi bilo treba zaradi tega spreminjati statut občine in da zahteva pravzaprav ni v skladu z zakonodajo. Predstavniki Liste za zeleni Trzin so krepko nasprotovali in pojasnjevali, da so občane omenjenega dela Trzina k tej zahtevi vodile vse bolj nevezdržne prometne razmere in nemoč pri reševanju njihovih težav s katerimi nikakor ne prodrejo na občinski ravni. Župan in nekateri drugi svetniki se s tem niso strinjali, saj je bilo po županovem mnenju kar precej sestankov s krajanji, podžupan g. Franci Mušič pa je pojasnjeval koliko sestankov in pogovorov z občani mora opraviti za vsako naložbo, kot so pločniki ob Mengeški cesti in urejanje plinovoda. Eden od svetnikov je celo dejal, da je ljudi mogoče hitro nastrojiti proti občini, kar pa sta še zlasti Peter Kralj in Nataša Chvatal zanikala in poudarjala, da je zahteva pravzaprav izraz nemoči tistega dela Trzina ob vse težjih razmerah in neuresničenih zahtevah. Govorili so o možnosti, da bi občine ne drobili in ne ustanavljali krajevne ali četrtne skupnosti, saj bi to za sabo potegnili tudi precejšnje finančne stroške. Bolj smoterno bi bilo ustanoviti četrtni odbor, ki bi imel zgolj posvetovalno nalogo, vendar so na koncu z večino glasov sprejeli sklep, da zahtevo občanov zavrnejo.

Miro Štebe

Bodimo svetilnik medsebojnega spoštovanja

Na sedemnajsti rojstni dan naše mlade države, v sredo, 25. junija, smo se tudi Trzinci spomnili dogodkov, ki so pripeljali do naše samostojnosti. Slavnostni govornik na občinski proslavi ob prazniku, občinski svetnik Miran Šinigoj, je v svojem govoru opisal dolgo pot, sanje in žrtve našega naroda pri oblikovanju samostojne slovenske države. Opisoval je žrtve, ki jih je za svojo državo plačal naš narod, nato pa se je vprašal, ali znamo peti o svobodi, kot so o njej sanjali in peli sužnji? Vprašal se je, če smo dosegli sanje naših vojakov na soški fronti, borcev med drugo svetovno vojno in nazadnje tistih, ki so se pred sedemnajstimi leti tudi v Trzinu postavili po robu takratni Jugoslovanski ljudski armadi. Pozval je vse, da naša skupnost postane svetilnik medsebojnega spoštovanja, sožitja, miru in ljubezni. Dejaj je, da si želimo biti svetilnik, vendar ne s prepiri, lažmi, podtikanjem in zavistjo.

V kulturnem programu na proslavi so sodelovali pevci Mešanega pevskega zbora Žerjavčki, ki so uvodoma zapeli tudi Zdravljico, nato pa še pesmi: Ljubezen do domovine in Slovenija v svetu. Poseben ton prireditvi so dali domžalski Rogisti, ki so poleg evropske himne Ode radosti zaigrali še več drugih domovinskih skladb, med drugim tudi Naprej zastave Slave in pesem Prešernove brigade, Hej brigade. Učenec trzinske osnovne šole Nejc Lisjak je zrecital pesem Otona Župančiča Zeleni Jurij, program pa je povezovala Meta Železnik. Po končani proslavi je sledilo prijetno praznično druženje, ki se je pri nekaterih zavleklo pozno v noč.

Tokrat predvsem o pobudi za referendum

Kot je v zadnjih mesecih postal že običaj, sem tudi tokrat g. županu Antonu Peršaku poslal več vprašanj v zvezi z najnovejšimi dogajanjmi in načrti v občini. Ker je v gradivu za julijsko sejo pri točki, ki obravnava rebalans letošnjega proračuna, več navedb načrtovanih naložb, kot so na primer dom civilne zaščite, načrtovani večnamenski objekt ob Habatovi ulici, nadomestna gradnja za dotrajani »stari farovž«, sem ocenil, da bi to lahko zanimalo naše bralce, zato sem g. županu zastavil več vprašanj v zvezi s tem, seveda pa me je zanimalo tudi, kako kaže za obvoznicu starega dela Trzina in kako g. župan gleda na sodbo Upravnega sodišča, moram pa reči, da sem bil presenečen, ko sem prejel odgovor g. župana:

»Pošiljam vam svoj odgovor na vaša vprašanja, tokrat dejansko samo na dve vprašanji. Zakaj? Ker domnevam, da boste, ljubeznivo kot ponavadi, na željo pobudnikov referenduma objavili sodbo ali vsaj del sodbe upravnega sodišča in še kak komentar katerega od pobudnikov, sem pač tudi jaz v odgovoru na vaše prvo vprašanje nekoliko bolj temeljito obrazložil svoje ravnanje in svoja stališča in mimogrede odgovoril še na eno vprašanje. Na ostala vprašanja lahko odgovorim v naslednji številki Odseva.«

Menim, da je naloga Odseva čimbolj celovito seznanjati Trzince z dogajanjem in načrti občine, kar bi moralo biti tudi v interesu občinske uprave, zato nad tako odločitvijo g. župana nisem navdušen. Seveda pa je svoboden, in sam odloča o tem, na katera vprašanja bo odgovarjal. Rad pa bi zapisal, da prav pomanjkanje informacij v zadnjem času večkrat vodi do nezadovoljstva nekaterih delov trzinskega prebivalstva. Prav zato bi se bilo potrebno takemu omejevanju informiranja izogibati.

Kakor koli že, tokrat v pogovoru z županom g. Antonom Peršakom največ pozornosti namenjamo zgolj dogajanju v zvezi s pobudo približno stotnije občanov, da naj bi Občina razpisala referendum v zvezi z nedavno, v občinskem svetu sprejeto Strategijo prostorskega razvoja občine.

Kako komentirate sodbo Upravnega sodišča in kako naprej? Zakaj ste spet zavrnili pobudo civilne iniciative? Zakaj ne želite referenduma glede strategije razvoja občine?

Sodb se načeloma ne komentira, ampak se jih upošteva in se ravna v skladu z njimi. Sodišče je razveljavilo odločbo o zavrnitvi zahteve za razpis referenduma, pri čemer ni reklo, da je odločba napačna, krivična ali kaj podobnega, ker bi jo potem razveljavilo in samo sprejelo odločitev, ampak mi je naložilo, kot županu, da ponovno odločim. Pri tem je nakazalo, da naj pri presoji zahteve bolj upoštevam nekatere druge okoliščine in elemente v zvezi z vloženo zahtevo kot one druge, ki sem jih upošteval pri pravi izpodbijane odločbe. Tako sem ravnal pri pripravi druge odločbe.

Moj odnos do referenduma kot oblike odločanja

Kar pa zadeva nadaljevanje vašega vprašanja, se mi zdi, da je vprašanje nekoliko tendenciozno. Upam, da ne želite ustvariti vtisa, kot da iz mojega ravnanja izhaja, češ da sem v principu proti referendumu ali kaj podobnega. Najbrž se spomnite, da sem pred dvema letoma, ko je prišlo v Občini do političnega prepira v zvezi z lokacijo pokopališča, jaz predlagal referendum z zelo jasnim vprašanjem, ali občani so ali niso za to, da občina uredi pokopališče na lokaciji Pajkov hriboček. Prav zaradi tega smo takrat tudi zadržali postopek sprejemanja Strategije prostorskega razvoja. Občani so na referendumu o tem odločili, in jaz, kot župan, in pripravljavci Strategije smo to odločitev spoštovali, čeprav je meni kot županu in občanu še vedno žal, ker je tako izpadlo. Še vedno menim, da smo imeli možnost urediti lepo gozdno parkovno pokopališče, ki bi lahko bilo Trzinu v ponos, kakor je podobno pokopališče pri Novem mestu v ponos Novemu mestu in Dolenjski. Tokrat pa gre za nekaj drugega.

Za kaj torej gre?

Najprej gre za to, da so glavni pobudniki, ki so tudi zbirali podpise, pod zahtevo za razpis referenduma, med drugim tudi občinski svetniki, ves čas sodelovali v postopkih sprejemanja Strategije prostorskega razvoja OT (opozarjam, da tudi v svojem vprašanju niste natančni, saj ne gre za Strategijo razvoja Občine Trzin, ampak za Strategijo prostorskega razvoja občine, ki sama po sebi nima nobene neposredne posledice, in ki po drugi strani izhaja iz veljavne Strategije razvoja občine). Ti pobudniki, in tudi

mnogi drugi podpisniki, so imeli možnosti svoje mnenje in tudi morebitno nasprotovanje temu, kar jih domnevno zdaj moti (pozidava površin znotraj prvotnega naselja Trzin – npr. Brodič itd.) povedati v okviru javne razgrnitve in še posebej javne obravnave predloga Strategije. Teh javnih obravnav, ki potekajo kot zbori občanov, so se, kot rečeno, mnogi tudi udeležili, in tedaj nihče ni spregovoril o tem vprašanju. Nekateri lastniki zemljišč, za katera smo predlagali, naj postanejo zazidljiva, so temu nasprotovali glede svojih parcel in veliko večino teh ugovorov smo upoštevali. To je znano! Morda v dveh primerih tega nismo mogli upoštevati, ker gre pač za opredeljevanje namembnosti širših območij na dalji rok, vendar bomo te površine lahko pustili kot nezazidljive do nadaljnjega ob pripravi Občinskega prostorskega načrta, ki je bolj podroben in bolj konkreten akt. Če bi se ob javni razpravi srečali s takšnimi stališči, bi se na njih odzvali in bi se z občani, ki bi takšne pripombe dali, pogovarjali. Cela vrsta občanov z območja Mengeške ceste lahko potrdi, da smo jih celo pisno vprašali, ali želijo, da so njihova zemljišča vključena med zazidljiva ali ne! Vsakega posebej!

Nadalje je potrebno povedati, da so pobudniki najprej zbirali podpise (o tem, koliko podpisov ni bilo lastnoročnih, kot bi po zakonu morali biti, zdaj ne bi posebej govoril) za vprašanje, iz katerega je izhajalo, da zahtevajo referendum o delu Strategije in ne o celotni Strategiji, češ da jih moti samo to, da Strategija predvideva hitro in zelo intenzivno (celo blokovno) pozidavo še nezazidanih površin med ulico Za hribom in Jemčevo ulico, kar je seveda tudi bilo zavarovanje ljudi, kajti Strategija izrecno pravi, da bo dolgoročno in postopno možna samo pozidava z individualnimi (družinskimi) hišami z vrtovi, da bodo vsi vodotoki ostali odprti in dostopni, in da naj bi ostalo veliko zelenih površin, kar vse pomeni, da bo na tem območju tudi na daljši rok mogoče zgraditi veliko manj (vsaj pol manj) hiš od tistega števila, s katerim vztrajno operirajo pobudniki zahteve za razpis referenduma. Predvsem pa to pomeni veliko manj možnih novih prebivalcev od tega, kar napovedujejo pobudniki. Naj poudarim, da smo medtem besedilo Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin tudi objavili v Uradnem vestniku in vsak bralec tega odgovora lahko moje trditve preveri ob besedilu Strategije.

O mojem ravnanju

Ko smo dobili prvo zahtevo, sem v skladu s statusom pobudnike obvestil, da je pobuda nepopolna in jim razložil zakaj, ter jih opo-

zoril, da v zahtevi za naknadni referendum, ki je lahko vložena, ali za akt v celoti ali za del akta (ponovno opozarjam, da se je njihova zahteva nanašala na del Strategije in ne na celoto), mora v primeru, da gre za del akta, biti tako v vprašanju kot v obrazložitvi navedeno, za katere določbe gre, in ne samo, recimo, opisno povedano, češ da gre za del akta, ki se nanaša na to in to. Ko so pobudniki potem vložili domnevno dopolnjeno zahtevo, so popolnoma spremenili vprašanje in zahtevali razpis referenduma o Strategiji v celoti, kar sem razumel, in še zdaj razumem, kot novo oziroma drugačno zahtevo, ki pa ni bila vložena v skladu s Statutom in zakonom. Tudi zato sem jo zavrnil. Moram tudi priznati, da se mi zdi ta poteza nerazumljiva, kajti isti ljudje po drugi strani zahtevajo, naj Občina pospeši postopke, ki so potrebni za izgradnjo obvoznice mimo prvotnega naselja Trzin, s katero bi spravili z Mengeške ceste tranzitni promet. Isti ljudje zagovarjajo gradnjo novega gasilskega doma itd. Hkrati pa predlagajo referendum o Strategiji prostorskega razvoja, s katero smo določili območje koridorja za obvoznico in okvirno lokacijo za nov gasilski dom in še marsikaj drugega, pri čemer najbrž mislijo, in bodo storili vse, da bi občani na referendumu zavrnilo Strategijo in s tem tudi koridor za obvoznico in vse drugo. Naj ob tem dodam še to, da vsaj glavni pobudniki vedo tudi to, da če ta Strategija na referendumu pade, v občinskem svetu do konca tega mandata (do jeseni l. 2010) nihče ne sme predlagati akta, ki bi vseboval iste rešitve, kar pomeni, da v bistvu Občina Trzin vsaj za štiri leta odloži reševanje teh vprašanj (dve leti moratorija za nov predlog akta in dve leti za postopek sprejemanja).

Nepotrebna politizacija

Ker pač vse to tako je, se seveda vsakdo lahko vpraša, zakaj v resnici pri tem referendumu sploh gre. Treba je namreč, kot že rečeno, upoštevati dejstvo, da je Strategija zdaj, ko je bil sprejet in velja Zakon o prostorskem načrtovanju, po svojem pomenu in vsebini nepopoln akt, ki nima nobene neposredne posledice, saj mora Občina sprejeti Občinski prostorski načrt in vanj v bistvu vključiti Strategijo kot prvi (strateški) del občinskega prostorskega načrta ter v izvedbenem delu občinskega prostorskega načrta določiti, kateri del predvidenih območij gre takoj po sprejemu podrobne občinskega prostorskega načrta, ki se bo sprejemal po sprejemu občinskega prostorskega načrta kot izvedbeni akt, v pozidavo, s katerim delom se bo počakalo itd. To hkrati tudi pomeni, da tudi brez vseh zapletov na nobenem od teh območij, ki jih Strategija na novo določa za zazidljivost, ne bo mogoče ničesar zidati vsaj še tri, štiri, mogoče celo pet let! Zaradi vsega povedanega seveda sklepam,

da je namen vse te vihre predvsem politični. Posamezniki so se pač odločili, da je potrebno na vsak način onemogočiti, da bi sedanje vodstvo občine (župan, občinski svet) na tem področju karkoli naredilo, in da bi se morda temu vodstvu lahko v prihodnosti celo očitalo, češ, saj niste nič naredili. Očitno so ti pobudniki za ta svoj namen pripravljene žrtvovati ali vsaj za nekaj let odriniti v prihodnost tudi tako pomembne načrte, kot so obvoznica, nov gasilski dom in še kaj! Pri čemer je treba ponovno povedati (s tem odgovarjam še na eno vaše vprašanje), da vsi ti projekti zahtevajo precej časa za to, da se zagotovijo vsi pogoji. Sprašujete me namreč, zakaj ponavljam, da bo obvoznico mogoče graditi šele čez toliko in toliko let. Treba je poznati postopke: Mi smo na podlagi študij, ki so bile delane istočasno in vzporedno, določili koridor za obvoznico in zdaj je potrebno z občinskim prostorskim načrtom (mogoče celo še dodatno z občinskim podrobnim prostorskim načrtom) natančno določiti traso obvoznice (to pomeni dve leti ali v idealnem primeru leto in pol). Potem bo potrebno izdelati projekte, skupaj z državo investicijsko dokumentacijo, doseči, da bo država uvrstila obvoznico v svoj načrt razvojnih programov in seveda v proračuna in šele potem, ker gre za državno cesto, bo mogoče začeti z odkupi zemljišč. To pomeni vsaj nadaljnji dve leti, a raje več (izkušnjo z veliko manjšim obsegom vseh teh del za modernizacijo obstoječe Mengeške in ne nazadnje izkušnja s projektom Mengeške obvoznice, ki je vključena v dolgoročni plan že dvajset let!). Če torej upoštevamo potrebni čas za vse to in še posebej za proračun, javne razpise ipd., pa smo pri petih, šestih letih pod pogojem, da bi vse teklo idealno! Ko to slišijo, nekateri rečejo, zakaj ne bi šli po drugi poti, tako da bi vse te akte oziroma ustrezne akte na ravni države pripravljala in sprejemala Vlada RS, a na to je en sam odgovor: država ima v načrtu več kot sto obvoznic in povprečno priprava nobenega takega projekta na ravni države ne traja manj kot deset let! Zdaj mi, Občina Trzin, spodbujamo postopke, pritiskamo na ministrstvo in DRSC, obljubljam, da bomo tudi finančno sodelovali po svojih zmožnostih, pa je vseeno samo priprava študije možnih koridorjev trajala več kot dve leti. Tako pač to je.

Če se vrnem k prvemu vprašanju, naj samo še zaključim. Jaz, župan Občine Trzin, prav gotovo ne nasprotujem pravici do referenduma, nasprotujem pa temu, da se ta pomembni institut zlorablja v politične namene. V postopku priprave Strategije prostorskega razvoja Občine Trzin je bila javnost vključena, v delu, ki naj bi bil sporen (dolgoročni načrt pozidave površin na območju t.i. starega Trzina), je predvidena postopnost in neintenzivna pozidava (v nasprotju s tem, kar trdijo pobudniki). Javnost

bo v skladu z zakonom v polni meri vključena tudi v pripravo občinskega prostorskega načrta (pravica do pobud in predlogov, javna razprava, javna obravnava, prav gotovo bomo spet osebno vprašali lastnike zemljišč, kaj menijo itd.) in zato o tej temi referendum, na katerem bi odločali (politično) tudi mnogi, ki s tem območjem nimajo pravzaprav neposredne zveze, ni potreben. Poleg tega je, kot rečeno, bila zahteva tako spremenjena, da je po vsebini povsem nova in zato prepozna. Poleg tega pa tudi mislim, da referendum iz političnih razlogov, ki na posled povzročijo to, da se jih udeleži zelo malo ljudi, ki se odločajo, kot se odločajo, iz čisto drugih in ne vsebinskih razlogov, samo diskreditirajo ta pomembni institut neposredne demokracije (primer zadnjega referenduma na državni ravni – pokrajine). Če bi, denimo, upravno sodišče razsodilo, da referendum vseeno mora biti, potem bodo pač v Občini Trzin, kot sem že razložil, mnogi pomembni razvojni načrti za tri, štiri, morda pet let odloženi (tudi mnogi Trzinci, za katere se domnevno pobudniki tako zelo zavzemajo, ne bodo mogli zidati na svojem), občina ne bo izpolnila zakonske obveznosti v času, ki ga zakon določa za sprejem občinskih prostorskih načrtov, in se bo še naprej ubadala z zastarelimi zazidalnimi načrti in PUP-i, nekateri pa si bodo domišljali, da so izbojevali pomembno politično zmago. To je vse.

MŠ

Pojasnilo

V prejšnji številki Odseva je bilo v poročilu s 15. seje občinskega sveta v poglavju, ki nosi naslov »Kljub številčnim neskladjem poročilo potrdilo« zapisano, da je občinska svetnica opozorila na vrsto napak pri izračunih v investicijskem programu.

V resnici je šlo za eno tabelo na str. 39 v investicijskem programu. Po preverbi podatkov v tabeli pa je nesporazum po našem mnenju v tem, da s strani občinske svetnice ni bilo upoštevano, da so za posamezne elemente investicijske vrednosti različne stopnje davka na dodano vrednost in je tako prišlo do nesporazuma pri seštevanju. Za gradnjo doma za starejše je namreč stopnja DDV-ja 8,5%, za promet z zemljišči 2% in za ostalo, kot na primer izdelava projektne dokumentacije, 20% DDV.

Svetovalka župana za družbene dejavnosti
Andreja Kočar

Dopolnitev poročila s 14. seje občinskega sveta

Odlok o strategiji prostorskega razvoja občine Trzin, ki ga je občinski svet sprejel na svoji aprilski seji, je v starem Trzinu povzročil pravi vihar in torej deluje skrajno razdiralno na medčloveške odnose v Trzinu. Menim, da bodo zato za Trzince zanimive tudi nekatere podrobnosti o sprejemanju odloka.

Za uvod le kratek okvir. Gradivo za sejo sveta mora biti poslano svetnikom najkasneje enajst dni pred sejo. Za pomembne točke, recimo proračun, dobimo svetniki pogosto gradivo tudi prej. Odloki se sprejemajo v dveh obravnavah, obravnave si običajno sledijo kolikor je le mogoče hitro, kajti le tako je zagotovljena povezanost dela. Odlok o strategiji je bil prvič obravnavan 13. 3. 2006, od prve do druge obravnave je torej minilo več kot dve leti.

Odlok o strategiji je nedvomno eden izmed najpomembnejših temeljnih občinskih aktov in njegovi učinki bodo v Trzinu odmevali še desetletja. Kljub temu da gre za tako pomemben odlok in da je od prve obravnave Odloka minilo toliko časa, je bilo gradi-

vo za sejo sveta poslano svetnikom reci in piši dvanajst dni pred sejo. In obrazložitev **Odloka o strategiji** je bilo v tem gradivu le za dve strani zgodovine sprejemanja, torej skoraj nič. Pravo, izčrpno gradivo o odloku na 90 straneh z naslovom **Dodatno gradivo k točki 14-2/2008** je bilo poslano kasneje, le osem dni pred sejo. In ne le to, še eno **Dodatno gradivo** je bilo poslano svetnikom vsega dva dneva pred sejo, tako da o njem pred sejo ni mogel razpravljati noben odbor sveta.

Preprost človek bi se ob povedanem najbrž najprej vprašal, le zakaj in komu se vendar na vsem lepem tako zelo mudi, nato pa bi gotovo pomislil, da bi bilo v takih okoliščinah modro prestaviti odločanje o tako pomembnem odloku na naslednjo sejo. O tem, kaj je modro in kaj ne, je seveda mogoče razpravljati v nedogled.

O tem, kako se sprejemajo občinski akti, pa govori Poslovnik občinskega sveta in ta je glede pravočasnega pošiljanja gradiva popolnoma nedvoumen. Če gradivo ni poslano pravočasno, se točka lahko izje-

moma uvrsti na sejo, vendar morata za to glasovati dve tretjini svetnikov.

Zato sem na seji povedal, da je bilo gradivo poslano prepozno in da točka o odloku ne bi smela biti na dnevnem redu seje. Toda župan je razsodil, da **Dodatno gradivo** pravzaprav ni gradivo. Sicer dvomim, da bi o tem prepričal še kogarkoli drugega razen svojih svetnikov, toda na sejah sveta v Trzinu to povsem zadošča. In ker v Trzinu Dodatno gradivo ni gradivo, svetniki nismo glasovali o izjemni uvrstitvi, temveč o čisto navadnem predlogu o umiku in s sedmimi glasovi proti šestim izglasovali, da odlok ostane na dnevnem redu.

Za uvrstitev na sejo občinskega sveta bi bilo potrebnih devet glasov, torej je bil Odlok o strategiji uvrščen na sejo v nasprotju z določili Poslovnika Občinskega sveta.

Drago Kostevc,
član svetniške skupine Za zeleni Trzin in
predsednik Statutarno pravne komisije
Trzinskega občinskega sveta

Zahtevajo četrtno skupnost in ureditev prometa

Upravno sodišče ugodilo pritožbi

Trzinski župan g. Peršak je 22. 5. 2008 zavrnil tudi dopolnjeno Pobudo volivcev za razpis naknadnega referenduma, zato smo se pritožili na Upravno sodišče, ki je odločilo: » Tožbi se ugoti in se izpodbijani akt tožene stranke št.042-1/2008 z dne 22. 5. 2008 razveljavi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek, ki ga mora tožena stranka zaključiti v osmih dneh od prejema te sodbe.«

Po tej odločitvi Upravnega sodišča smo pričakovali, da bomo bližje razpisu referenduma, župan pa nam je poslal novo zavrnitev pobude. Potrebna bo torej nova pritožba na Upravno sodišče. Če bi imel župan več občutka za demokratičnost in večinske interese občanov Trzina in bi bil manj naklonjen raznim interesom kapitala, ne bi tako vztrajno nasprotoval referendumu.

za Civilno iniciativo
Peter Kralj

V ponedeljek, 16. junija, je vodstvo občine na zahtevo prebivalcev ob Mengeški, Jemčevi, Habatovi cesti in ob cesti Za hribom sklicalo zbor občanov »zgornjega dela« Trzina, na katerega so, ker je bila ena glavnih točk dnevnega reda problematika prometa v starem delu Trzina, povabili tudi predstavnika Direkcije za ceste Marka Žitnika. Udeleženci zbora so ob burni razpravi opozarjali na vse hujše razmere na cestah v starem

delu naselja. Opozarjali so, da se napovedi rekonstrukcije Mengeške ceste vlečejo še iz časov nekdanje Občine Domžale, da se razmere ob tej cesti vse bolj slabšajo, ureditve pločnikov, prehodov za pešce in tudi javne razsvetljave ob cesti pa ni. Ker cesta vse težje požira počasne kolone jeklenih konjičkov, si vozniki, še zlasti ob prometnih konicah, iščejo obvoze in možnosti hitrejšega prehoda tako, da vse bolj polnijo

druge, vzporedne ceste v Trzinu. Jemčeva cesta, ki naj bi bila zgolj vaška cesta, namenjena tamkajšnjim prebivalcem in varni poti otrok v šolo, je spet vse bolj prometna, njena ureditev, ki naj bi voznike silila v počasnejšo vožnjo, pa ima vse manjši pomen. Prav tako se zaostrujejo prometnovarnostne razmere na drugih cestah po Trzinu, zato so zborovalci zahtevali, da je končno treba nekaj ukreniti. Izražali so tudi skrb, kaj bi za te ceste pomenile novogradnje v tem delu naselja, ki jih lahko pričakujemo po uveljavitvi nedavno sprejete strategije prostorskega razvoja občine. Vse več razpravljalcev je poudarjalo, da dolgoročno rešitev za te težave lahko prinese le obvoznica.

Rešitve še ne bo tako kmalu

Župan g. Anton Peršak je poskušal razgrete duhove miriti in je našteval, kako si občina prizadeva, da bi nastale težave po svoje rešila. Poudaril je, da je tako obnova Mengeške ceste, kot gradnja obvoznice starega dela Trzina v pristojnosti države. Predstavniki DDC-ja g. Žitnik ga je dopolnil, da mora pri tem vseeno pomembno vlogo igrati tudi občina, saj je ta tudi sofinancer pri urejanju

površin ob cestišču, pomaga pa lahko tudi pri pridobivanju potrebnih površin. Kot je povedal g. Peršak, so zdaj za obnovo Mengeške ceste in ureditev pločnikov ob njej pridobljena tako rekoč že vsa potrebna zemljišča, zapleta pa se še v dveh primerih, prav zaradi tega je precej možnosti, da se bo obnova Mengeške ceste začela šele prihodnje leto. Kar se pa tiče obvoznice, pa je stvar še precej bolj v povojih, in je očitno ne bomo dobili vsaj še nekaj let. Čeprav obnova Mengeške ceste ne bo odpravila prometnih težav v Trzinu, bodo z obnovo vsaj zagotovili večjo varnost prebivalcev ob cesti. Ko se bo začela njena posodobitev, bo verjetno potekala v dveh delih, v tistem času pa bodo morali zagotoviti tudi delno zaporo ceste in potrebne obvoze, kar prav gotovo ne bo prijetno ne za voznike in ne za prebivalce ulic, kjer bo potekal obvozni promet. Razpravljalci so se zavzemali tudi za namestitve več ležečih policajev, ki naj bi umirjali dirkače na njihovih cestah. Predstavniki Občine Andrej Grilj je zatrdil, da bodo v sodelovanju s strokovnjaki poskusili najti za to kar najboljše rešitve.

Želijo bolj soodločati

Pred koncem zborovanja pa je predstavnik Civilne iniciative Peter Kralj povedal, da so se zbrali tudi zato, ker si želijo prebivalci tega dela Trzina več besede pri odločanju o vprašanih, ki tarejo njihovo območje. Na pobudo civilne iniciative so zahtevali, da naj zbor da pobudo občinskemu svetu za ustanovitev še ene četrtne skupnosti v občini. Poleg četrtne skupnosti obrtno-industrijske cone naj bi ustanovili tudi četrtno skupnost zgornjega dela Trzina – oziroma četrtno skupnost, v kateri bi bili prebivalci ulic, ki so se udeležili zborovanja. Na zborovanju je bilo prisotnih 83 občanov in z veliko večino so podprli pobudo, ob enem pa predlagali, da naj občinski svet v odlok o ustanovitvi nove četrtne skupnosti zapiše tudi, da bo člane odbora četrtne skupnosti imenoval in razreševal zbor te četrtne skupnosti, občinski svet pa bo moral pred vsako odločitvijo, ki se bo nanašala na njihov del občine, obvezno pridobiti mnenje njihovega četrtnega odbora.

Župan je povedal, da bo odločanje o njihovi pobudi uvrstil na dnevni red občinskega sveta občine Trzin.

MŠ

Zboru občanov ob rob

No, pa smo ga imeli, zbor občanov, vendar. Ne vem sicer, čemu je bil namenjen; prepričana sem bila, da bomo dobili kvalitetno informacijo o dolgo pričakovani rekonstrukciji Mengeške ceste z vsemi težavami, ki jih takšna gradnja povzroča. No, pa sem se tako jaz kot še kar nekaj občanov krepko ušela, saj je bila že na samem začetku podana pobuda, da se dnevni red razširi predvsem z drugo točko dnevnega reda, in sicer da se ustanovi četrtna skupnost za stari del Trzina, in to je nato postala tudi glavna točka dnevnega reda. Dobili smo še poučno razlago, kaj piše v 34. členu poslovnika Občine Trzin in kako se lahko demokratično odločamo, ali je to sploh možno ali ne, vmes pa je prav sramežljivo še pricurljala informacija o rekonstrukciji, ki pa je bila takoj prekinjena z ostro debato, da se to absolutno ne izplača, saj je vsako popravilo ceste brez veze, ker bo potem promet po Trzinu zastal, bodo pa dirke po tako imenovani počasni Jemčevi cesti, kar pa je še slabše, in naj kar ostane tako, kot je. Nekaj svetlih trenutkov je sicer posijalo z vprašanjem, kaj se dogaja z obvoznico in ali ne bi bilo smotrno vložiti več napora v to smer, nato pa

se je ponovno začela razprava brez konca, kdo je kriv, da obvoznice ni, zakaj je ni, in da če bi kdo hotel (tu je bila najbrž mišljena občinska uprava ali pa kar sam župan), bi bila lahko obvoznica narejena takoj, saj so tudi Brdo obnovili za velike denarje, in to v zelo kratkem času, kar seveda pomeni, da je izgradnja neke obvoznice mnogo manj zahtevna kot pa obnova tako eminentne zgradbe, kot je Brdo. Seveda so bile pripombe o ovirah v prometu kakor tudi o upočasneni vožnji po končani rekonstrukciji pravilne, vendar saj to hočemo, mar ne? Želimo cesto s pločniki, poleg tega pa naj bo še izvedena z različnimi ovirami, kot so krožni otoki in semaforji, ki ne dovolijo raznim »dirkačem« izkazovanja moči njihovih jeklenih konjičkov. Promet skozi Trzin dnevno že dosega število 17800 vozil in še narašča. Prav zaradi tega je obvoznica nujna, vendar bodo roki za njeno gradnjo predvsem zaradi umeščanja v prostor, zagotavljanja denarja za njeno izgradnjo, kakor tudi usklajevanja s sosednjimi občinami, ki bodo z njo povezane, sigurno dolgi. Kar se tiče same varnosti vseh šibkejših udeležencev v prometu (otrok, starejših oseb, kolesarjev) bodo roki za izgradnjo obvoznice absolutno predolgi, zato je ureditev Mengeške ceste nujna in se moramo zanjo zavzeti z vsemi močmi.

Dragi sokrajani, zelo sem bila žalostna nad razpravo, ki je potekala, saj je bil to bolj obračun med pravo mislečimi in narobe mislečimi. Nikogar ni zanimalo, ali se bo navedeni projekt sploh nadaljeval, saj naša draga država zelo hitro porabi denar tam, kjer ga ljudje hočejo in zahtevajo, in ga vzame tistim, ki se pripravijo in pogrevajo stare zamere. Verjemite mi, da je v Sloveniji še marsikatera regionalna cestna povezava v makadam izvedbi, o pločnikih pa lahko samo sanjajo. Če ste pred kratkim gledali na TV Slovenija prispevek o prekmurskih cestah, ste lahko videli, kako otroci hodijo dobesedno med kamioni po cesti, ki nima niti utrjenih bankin, kaj šele pločnikov.

Ali želite to tudi našim, trzinskim otrokom? Ali se mora zgoditi nesreča, da se bomo sposobni pogovarjati ali vsaj poslušati? Ali mora resnično del Trzina, ki je dolg kar dober kilometer, ostati neurejen in predvsem nevaren? Na Kidričevi cesti je bil pravi bojkot proti povezovalni cesti z IOC, kjer bi potekal promet predvsem domačinov iz

naselja do delovnega mesta v IOC ali pa vsaj na pošto, z obrazložitvijo, da se jim bo poslabšala kakovost življenja zaradi hrupa. Pa je ta cesta lepo urejena s pločniki in grbinami za umiritev hitrosti in tudi povezovalke še danes ni, da lahko stanovalci mirno spijo.

Ampak ne, na Mengeški, ki kot ena glavnih žil poteka po celem starem delu Trzina z »občasnimi« pločniki, se pa ne sme nič narediti in bomo rajši sprejemali politične sklepe, ki sodijo na občinski svet, ne pa na zbor krajanov. Zamislite se, dragi svetniki, ki ste bili najglasnejši, kako boste potem citirali člene poslovnika, ko se bo država umaknila in denar porabila drugje, občina Trzin pa bo mogoče z nekaj manjšimi deli pločnikov gasila požar oz. vsaj malo poskrbela

za kvazi varnost naših naslednikov, cesta pa bo počasi razpadala in bo v čakanju na povezovalko postala »sama jama«.

Dragi svetniki, upam, da se boste malo zamislili in raje s konstruktivnimi pobudami in kvalitetnimi sklepi v občinskem svetu pripomogli k čim hitrejši realizaciji navedene rekonstrukcije, predvsem pa predlagali pobude o čim krajši gradnji, predvsem pa o kvalitetnih izvozi, kjer ne bi bila ogrožena naša življenja.

Lepo vas pozdravlja udeleženka zbora

Lidija

Občinskega vodstva ne bo zeblo

V teh dneh mojstri na občinski stavbi zaključujejo dela, med katerimi so na novo prekrili streho, odstranili azbestne salo-nitke, hkrati pa poskrbeli za učinkovitejšo toplotno izolacijo Občine. Vsekakor Občina postaja ena od bolj oskrbovanih in zaščiteneh stavb, tako kot se za občinske stavbe tudi spodobi. Z boljšo izolacijo bodo na daljši rok potrošili manj denarja za kurjavo in tudi za hlajenje prostorov, med občani pa je vseeno občasno slišati pomisleke, če ni bil vrstni red urejanja objektov v občinski lasti malo neroden. Predvsem ugotavljajo, da bi bilo mogoče dobro prej dati prednost obnovi vrtca, ki tudi kliče po prenovi. Kot smo izvedeli v občinskih krogih, tam že razmišljajo tudi o tem, ker pa bo šlo za večji in zahtevnejši poseg, bo vrtec prišel na vrsto nekoliko kasneje.

MŠ

Odstranjena ena ovira za obnovo Mengeške ceste

Pred kratkim so delavci z gradbenimi stroji v zelo kratkem času porušili staro, že nekaj let opuščeno hišo ob Mengeški cesti, ki je bila ena od ovir na poti k ureditvi pločnikov ob Mengeški cesti. Za pločnik bo zdaj tam dovolj prostora, na nedavnem posvetu pa smo izvedeli, da je pri načrtih za ureditev Mengeške ceste še naprej vprašanje, kako urediti cesto in križišče pri pekarni Kralj. Po zamislih projektantov naj bi tam cesto razširili z enim zavijalnim pasom v smeri proti osnovni šoli, s tem pa se ne strinjajo v pekarni, saj bi tako izgubili parkirno mesto pred lokalom, kar bi za priljubljeno trzinsko pekarno pomenilo tudi težji dostop in s tem verjetno tudi izgubo strank. Za začetek pre-

nove Mengeške in ureditev pločnikov ob njej pa je ovira tudi še na enem mestu, kjer z lastniki zemljišča neposredno ob cesti še niso našli skupnega jezika.

MŠ

Zapornice končno nameščene

Na železniškem prehodu na Kmetičevi cesti so 19. junija predstavniki občine, skupaj s predstavniki investitorja - Agencije za železniški promet, ki deluje v sklopu slovenskih železnic, opravili tehnični pregled ter namestili in nato predali namenu avtomatske zapornice, s katerimi so zavarovali prehod. Občina Trzin si je že dalj časa prizadevala, da bi tudi prehod preko

proge na Kmetičevi ulici zavarovali z zapornicami, vendar se je kar precej zapletalo, najprej s pridobivanjem zemljišča, nato pa tudi zato, ker strokovnjaki na železnici niso bili najbolj navdušeni, da bi si avtomatske zapornice ob progi skozi Trzin in Depalo vas sledile v tako kratkem zaporedju. Šele zadnje nesreče na nezavarovanih prehodih so na ministrstvu za promet spremenile mišljenje, in stvari so stekle hitreje. Res da so bili Domžalčani pri tem uspešnejši oz. hitrejši, naša občina pa je priliko izkoristila tudi za celovito ureditev Kmetičeve ulice, ki je zdaj dobila pločnik, nekoliko so razširili in na novo asfaltirali cestišče. Poskrbeli so tudi za cestno razsvetlavo, hkrati pa so položili tudi cevovod za zemeljski plin, tako da se zdaj tudi prebivalci ob Kmetičevi ulici lahko odločajo za priklop na zemeljski plin. V bližini železniškega prehoda so namestili tudi ekološki otok. Posodobljena in opremljena cesta ter zapornice preko proge so za tisti del Trzina dobrodošla pridobitev, še zlasti pa je pomembno, da je prehod preko proge zdaj varnejši, saj tam čez hodijo v šolo tudi številni otroci iz Depale vasi.

MŠ

Festival Trzinska pomlad se je zasedral med Trzinci

Za nami je že deseti, jubilejni festival Trzinska pomlad in prav je, da se malo ozremo nazaj, na letošnje dogajanje.

Prva sobota je bila nekaj posebnega, bolj umetniško obarvana. Naš župan, Anton Peršak, je naprej slavnostno otvoril festival in hkrati goste povabil na ogled umetniško poslikane avle kulturnega doma. Avtor, slikar Simon Jugovic Fink, je v knjigi vtisov prejel številne navdušene pohvale za svoje celomesečno delo. Skupno mnenje obiskovalcev je bilo, da je predverje kulturnega doma res veliko bolj živahno in hkrati okusno in malo drugačno, kot smo vajeni. Ob slabem vremenu bodo sedaj obiskovalci lahko čakali na prireditve v umetniško navdihujočem prostoru. Sledila je, po izjavi režiserja, zadnja ponovitev domače predstave Mali princ. Po predstavi smo se, kot se za otvoritev spodobi, lahko malo pokrepčali, ob tem pa smo spremljali še kvaliteten jazz koncert treh študentov glasbene akademije iz Gradca.

Naslednja sobota je bila v barvah otroškega živ-žava. Organizatorji smo na dogodek posamično povabili vsakega malčka iz vrta, hkrati pa tudi vse otroke prve in druge triade osnovne šole s posebnim vabilom. Trud se je obrestoval, saj je bila prireditvena ploščad polna staršev in otrok, ki so hiteli od ene zanimivosti do druge. Organizatorjem pa je ob tem močno nagajal prednevihtni veter, tako da smo morali vsa domiselna igrala stisniti ob steno CIH-a in tu in tam tudi držati kakšen rekvizit, da nam ga ni odneslo. Navkljub temu so otroci lahko uživali v domišljijem labirintu Reciklarjev. Lahko so kobacali po vodnih balonih, se igrali z milnimi mehurčki in ustvarjali v številnih delavnicah. Članice DPM Trzin, ki so pekle palačinke, so imele neskončno vrsto čakajočih na dobrote, Nina in Greta iz Mladinskega kluba sta otrokom pomagali poslikati preko štirideset poletnih majic, Lidiji ustvarjalna žilica ni dala, da se nam ne bi pridružila s svojo dvometrsko češnjevo delavnico, pri našem največjem podporniku, Novi Ljubljanski banki, pa so si otroci s spretnostjo lahko prislužili številne sladke in praktične nagrade. Za posladek in piko na i pa smo pripravili predstavo Picko in Packo, kjer so otroci pomagali dvema porednima mulcema prelisčiti številne odrasle.

In že je bila na vrsti tretja festivalska sobota, ki jo že tretje leto zapored pripravljamo v sodelovanju s športnim društvom. Tokrat nam je spet nekoliko ponagajalo vreme. Organizatorji smo prizorišče pripravljali že v zgodnjih popoldanskih urah, ko se je nad Trzin zgrnila huda ura. Zaradi malce slabše napovedi smo, ob prijazni pomoči Zorana Rinka, od Civilne zaščite na posodo dobili njihov šotor. Ravno ko je bil šotor postavljen, se je razbesnela huda nevihta s skoraj orkanskim vetrom. Na tem mestu se organizatorji najiskrenejše zahvaljujemo preko dvajsetim prostovoljcem iz Športnega društva

Trzin in od drugod, ki so nesebično, s silo svojega telesa, zadrževali šotor, drugače bi ga vihar dobesedno odnesel. Po polurnem boju z nevihto je bil šotor ubranjen, toda za ceno dvajset in več popolnoma do kože premočenih in preprianih borcev proti slabemu vremenu. Hkrati je popolnoma namočilo tudi celotno tehniko našemu ozvočevalcu. Zaradi tega je moral že vse pripravljeno pospraviti in oditi v Ljubljano po nov komplet, ki ga je na našo srečo imel. Navkljub vsem težavam smo začeli pravočasno, z zelo dobro obiskanim nastopom Stand-up komikov, ki so do ušes nasmejali prisotne odrasle, ušesa prisotnih otrok pa smo ob malo bolj popopranih šalah tu in tam raje pokrili s skrbnimi starševskimi rokami. Sledil je koncert devetčlanskega ansambla Xequitfz. Celotna zasedba se je s težavo stlačila v zavetje našega prireditvenega šotora, vendar so svoj disco fuk nastop, navkljub občasnemu rosenju dežja, opravili zavzeto in profesionalno.

Literarna sobota je bila dekliško obarvana. Na dobro obiskanem literarnem srečanju je naš župan gostil štiri slovenske pesnice iz različnih generacij. Vsaka avtorica se nam je najprej predstavila skozi pogovor, nato pa nam je po lastnem izboru še prebirala svojo poezijo. Celotno srečanje je potekalo kar sredi scenografije za predstavo Bodi Marlyn Monroe, ki je sledila za tem. Karin Komljanec je odigrala mlado deklo, ki želi v krutem svetu izkoriščanja uspeti kot oponaševalka slavne MM. Predstava je bila sestavljena tudi iz najbolj znanih songov slavne blondinke, in na trenutke se je prav zares zazdelo, da v naši trzinski dvorani prepeva čisto prava Marlyn...

Tudi naslednja sobota nam organizatorjem ni popolnoma prizanesla z manjšimi živčnimi šoki. Delavci in tehniki Mestega gledališča Ljubljanskega so začeli pripravljati scenografijo in tehniko za večerno predstavo že ob 14. uri. Kakšno uro pred predstavo pa je gledališki škrat zaradi preobremenjenosti izključil glavno električno varovalko v KUD-u. V preostalem času so morali tehniki popolnoma spremeniti in prilagoditi osvetlitev predstave. Hja, morda pa bi bil sedaj res že čas za obnovo dvorane... Navkljub našim križem in težavam številni gledalci tega niso občutili. Skupaj smo uživali ob nastopu Carmele in Paulina, Karin Komljanec in Gašperja Tiča. V predstavi sta nas popotna varietajska umetnika skozi številne moralne dileme in humorne varietajske točke popeljala v čas španske državljanske vojne. Igralsko zelo zahtevna drama, polna plesa, petja in celo spretnostnih točk, je začarala gledalce, katerih enotno mnenje je bilo, da si takšnih dogodkov v Trzinu še želijo. Nekateri so nam čestitali za dober izbor predstave, od nekaj gledalcev pa smo izvedeli, da so na predstavi že drugič.

Zadnjo festivalsko soboto smo prestavili na petek. Folklorni festival je namreč datumsko vezan na svojega velikega brata, festival Lent. Na največji trzinski prireditvi so nas sredi športne ploščadi zopet razveseljevale številne folklorne skupine iz praktično celega sveta. (Več o folklornem festivalu si lahko preberete v posebnem članku).

Festival Trzinska pomlad je tako praznoval desetletnico svojega obstoja. Iz nekaj sobotnih dogodkov je zrasel v dobro organiziran festival, z lastno spletno stranjo, z več kot dvajsetimi dogodki letno, z vsakoletnimi zvestimi sponzorji, in kar je najbolj pomembno: zasedral se je v zavest Trzincev, vsako leto ga redno spremlja vedno več zveste publike, kar je hkrati tudi največja nagrada za nas, organizatorje.

Seveda pa festivala prav gotovo ne bi bilo brez številnih pomočnikov in prostovoljcev iz praktično vseh trzinskih društev, ki so nesebično pripravljali priskočiti na pomoč tako organizacijsko kot tudi vsebinsko.

Festival tudi tokrat uspel

V petek, 4. julija popoldne, so se pod Grintovci grozeče kopicili črni nevihtni oblaki, vsake toliko časa pa so jih razsvetljevale strele. Ljudje so z nezaupanjem pogledovali proti oblačni fronti, organizatorji 7. mednarodnega folklornega festivala pa so bili odločeni, da vseeno poskusijo. Gostje, folkloristi iz daljnih dežel, so že bili v Trzinu, obisk prireditve pa so napovedovali tudi ljudje iz sosednjih krajev, tako da bi bilo težko reči ne. Kar bo, pa bo, so si govorili organizatorji, ki so imeli polne roke dela s pripravami, tako da se z morebitnim dežjem tudi niso imeli časa kaj dosti ukvarjati.

Pred pričetkom prireditve so se ob vhodu na prizorišče, na športni ploščadi pred osnovno šolo Trzin, začeli zbirati izdelovalci izdelkov domače in umetniške obrti, nekateri ljudski godci in drugi

glasbeniki, vmes pa tudi tisti, ki so predstavljali turistično ponudbo sosednjih krajev.

Organizatorje je malo prej neprijetno presenetila vest, da vabljenih in napovedanih folkloristov iz Južne Afrike ne bo. Tudi na mariborski Lent niso prišli, zato so organizatorji takoj v Trzin poslali »rezervo«, folkloriste iz Nemčije. Gostje so prikazali zanimive plesne in običaje, tako da večina gledalcev sploh ni bila nejevoljna, ker ni bilo napovedanih Afričanov.

Kot že par let zapored, je bil festival tudi tokrat dobro obiskan, na oder pa so najprej stopili najmlajši, domači folkloristi, ki so pokazali nekaj zanimivih otroških plesov in igric. Vsekakor smo z mladimi ohranjevalci plesne tradicije lahko zadovoljni. V uradnem programu so nato nastopili plesalci skupine Mirko Srzentič, ki so v prvem nastopu zaplesali nekaj črnogorskih plesov, v drugem pa srbskih. Tudi folkloristi iz sosednjega Mengša, člani folklorne skupine Kulturnega društva Svoboda, so pokazali zelo dobro usklajen in živahno oblikovan prikaz nekaterih gorenjskih plesov, zvezde večera pa so bili gostje iz Venezuele. Južnoameričani so navdušili s svojim temperamentom, z barvitimi oblačili plesalk in razposajeno južnolatinsko glasbo. Čeprav so ravno med nastopom Venezuelcev začele padati prve kaplje, je večina gledalcev vseeno vztrajala na prizorišču. Bili so nagrajeni z res dobrimi nastopi, po tem, ko so organizatorji podelili priznanja in je odplesala zadnja skupina, pa so na vremenski upravi le še s težavo krotili dežno ujmo. Ko so odhajali zadnji obiskovalci in so organizatorji začeli pospravljati prizorišče, se je ulilo, vendar se ni nihče posebej hudoval, saj je festival tudi tokrat uspel. Bil je dostojen zaključek festivala Trzinska pomlad, potrdil pa je tudi, da tudi v Trzinu lahko pripravimo vrhunске nastope tujih umetnikov.

MŠ

Danilo Oražem : Fičko je bil družinska »srebrnina«

Vsi se spomnimo priljubljenega avta –fičota. Še pred desetimi leti jih je bilo na cestah zaslediti kar nekaj, danes imajo večinoma status starodobnika. Eden od lastnikov fičkov je tudi Trzinec Danilo Oražem, ki je ob enem tudi član Fičo Kluba Slovenije ter sopobudnik njegove ustanovitve. Z njim sem se pogovarjala o zgodovini fičkov, stanju teh avtomobilov danes, klubu in še marsičem. Ob enem pa sem nekaj vprašanj zastavila tudi njegovemu sinu Tadeju, ki se konec junija odpravlja na zahtevno alpinistično odpravo v Kirgistan.

Kaj je po vašem mnenju razlog, da ima fičo dandanes še vedno toliko privrženцев, ljubiteljev?

Malo bi se vrnil v zgodovino. Naša generacija je delala vozišče izpite s fičoti. To je bil praktično edini avtomobil v takratni Jugoslaviji za množično uporabo in tudi vse avtošole so uporabljale samo fičke. Se pravi, vsi smo začeli s fičotom, učili smo se voziti z njim in tudi prvi avto je bil večinoma fičo. Ta fičko, ki je parkiran pred našo hišo, je bil, lahko rečem, del družinske »srebrnine«. To ni fičo kar tako, pač pa je avto, ki je že od samega začetka v družinski lasti: kupil ga je moj oče, vozila ga je mama, po šestnajstih letih pa je nekako prišlo vprašanje, kam s tem starim avtomobilom. Odločil sem se, da ga obnovim, popravim. Vsako leto sem ga dal tudi registrirati in sedaj ima status starodobnika. Je pa ta fičo eden izmed zadnjih, ki je bil prodan v Sloveniji, in sicer leta 1984. Zanimivo pri tem je, da je avto od dneva, ko smo ga pripeljali iz trgovine, pa do danes popolnoma »zdrav«. K temu je pripomoglo predvsem to, da smo ga sami dobro vzdrževali, velikokrat smo ga zaščitili, npr. proti rji, in sicer na načine, kot se je včasih to delalo.

Se pravi, da se fičo že lahko šteje med starodobnike?

Ta fičo ima status starodobnika. Sam sem član Veteranske zveze

Slovenije, kjer sem zanj tudi pridobil licenco starodobnika za pet let. Zdaj imam torej začasno licenco. Po petih letih pa ga je treba ponovno pripeljati na ocenjevanje in na ta način bom potem zanj pridobil stalen status starodobnika.

Glavni pogoj za pridobitev tega statusa torej niso zgolj leta, pač pa tudi to, kako je avto vzdrževan?

Važno je predvsem število originalnih delov avtomobila. Lahko rečem, da je pri mojem fičotu 95 odstotkov originalnih delov. Obrabljivi deli, kot so npr. ležaji, se sicer morajo obnavljati, vse ostalo pa je originalno.

Od kod pravzaprav ime fičo?

Ko se je okrog leta 1955 začela motorizacija Jugoslavije, je Zastava v Kragujevcu pridobila licenco za izdelavo italijanskega avtomobila Fiat 600. V tem času je v časniku Borba izhajal strip, v katerem je bil glavni lik kurir Fičo, po katerem je ta avto dobil ime. Kmalu je namreč postal ljudski avto, se razširil med vse sloje ljudi, zato se ga je ime Fičo, kot kurirček, lepo prijelo. Tako pa se je avto imenoval le na območju tedanje Jugoslavije.

Torej je nostalgija tista, ki ljudi najbolj veže na ta avto?

Predvsem nostalgija, obenem pa je pomembno tudi varovanje tehnične dediščine. Ne samo v smislu obnavljanja starih avtomobilov, pač pa tudi pridobivanja starih podatkov, knjig, katalogov, ki jih potem v elektronski obliki obdelujemo. Gradiva iz različnih virov je kar nekaj. Obenem pa se velikokrat zgodi, da sosedje, znanci ali prijatelji med pospravljanjem domačih garaž, lop itn. najdejo kakšne rezervne dele, ki mi jih potem izročijo. Jaz in tudi moji kolegi v klubu vse to spravljamo in mnogokrat tudi kaj novega izvemo. Na primer, glede na različna obdobja proizvodnje so se spreminjali tudi posamezni deli avtomobila, recimo odbijači. Na ta način torej lahko sledimo različnim obdobjem proizvodnje fičkov.

Pa mora biti rezervi del iz istega leta proizvodnje kot avto, kadar obnavljamo starega fička?

Da, od istega letnika, to je zelo pomembno.

Mogoče veste, koliko je danes še ohranjenih fičkov v Sloveniji? Vodate kakšno evidenco?

Poskušali smo sicer pridobiti te podatke, pa nam jih še ni uspelo. Po naših ocenah se vozi okoli štiristo registriranih fičkov.

So med njimi taki, ki jih imajo lastniki za svoje osebne avtomobile?

Tak avto ne more biti osebni avto. Če ima avto status starodobnika, ti zavarovalnica postavi določene omejitve, med drugim tudi to, da z njim ne smeš prevoziti več kot 3500 km na leto, imeti pa moraš tudi prvi avtomobil. S starodobnikom se torej lahko voziš na kakšna srečanja in podobno, omejen pa si s številom kilometrov. Temu primerna pa je tudi nižja zavarovalnina, ki znaša le deset odstotkov siceršnje.

Ali imajo vsi ti fičoti, ki so zdaj registrirani v Sloveniji, status starodobnikov?

Tega sicer ne vem natančno. Vendar glede na to, da so jih v Sloveniji nehali prodajati leta 1984, v Kragujevcu pa so jih nehali izdelovati leto kasneje, so vsi fičoti, ki se vozijo v Sloveniji, starodobniki. Če je ljubitelj član katerega od klubov, se lahko ta status tudi uradno pridobi.

Pa je danes težko priti do fičota, ga kupiti?

Kdor si ga zaželi, ga lahko kupi. Kar nekaj fičotov je v prodaji, ponudbe se večinoma pojavljajo na internetu. Moram pa povedati, da ima fičo, kot je ta zunaj, večjo ceno od npr. 25 let starega mercedesa, ki so izredno izgubili na ceni, če primerjam, fičo pa pridobiva.

Koliko dela in denarja je približno potrebnega, da fičota, ki je v slabem stanju, spraviš v vozno stanje in mu vrneš nekdanjo podobo?

Večina fičotov, ki so naprodaj, je spravljenih v kakšni stari šupi in so zato v zelo slabem stanju. Sam trenutno vem za tri take. Ti avtomobili so večkrat izpostavljeni tudi najrazličnejšim vremenskim pojavom, npr. snegu. Tak avto je zato potrebno najprej razdreti, pogledati, kateri deli so zanič in jih zamenjati ali obnoviti. Takega starega fička lahko danes dobiš skoraj zastoj, še najdražji v tem primeru je prevoz. Preden pa tak avto obnoviš, ga spraviš v vozno stanje in registriraš, pa je potrebnih veliko ljubiteljskih ur in tudi denarja. Precej časa gre tudi za iskanje rezervnih delov. Namen našega kluba je zato ravno ta, da si izmenjujemo rezervne dele in informacije o tem, kje se kaj dobi. Izkoriščamo znanje drug drugega, kako se obnavlja itn. Restavracija takega avtomobila je zahtevna stvar, predvsem pa gre veliko prostega časa. V denarju je torej težko oceniti. Cena obnovljenega fička letnik 80, ki ima status starodobnika, pa se giblje nekje od tri do štiri tisoč evrov.

Kaj pa če je karoserijo že načela rja –se tak avto sploh še da obnoviti?

Ravno v tem je umetnost adaptacije. Dejansko je treba avto popolnoma razstaviti, pregledati, kaj od kovinskih delov je potrebno zamenjati, ostalo zaščititi in sestaviti nazaj. Ravno v železnem delu je največji problem. Veliko avtomobilov je, ki so že v tako slabem stanju, da se jih ne da več obnoviti. V takem primeru jim vzamemo tiste vitalne dele, ki so še kvalitetni. Eden od zelo iskanih delov fičota je npr. preproga, ki se je sicer nikjer drugje več ne dobi. Zato so take najdbe za nas pomembne.

Kaj menite o moderni različici fičota, ki jo izdelujejo danes?

To v resnici ni fičo, pač pa fiat 500. Gre samo za trgovski trik, name njen slovenskemu trgu, saj se trgovci zavedajo nostalgije, ki Slovence veže na fičote. Namreč, razvoj teh avtomobilov je bil tak. Italijani so pred drugo svetovno vojno izdelovali topolina, ki je bil zelo uspešen model. Potem pa so ga po vojni posodobili in nova različica se je imenovala fiat 500, torej model, ki ga v moderni podobi izdelujejo danes. Kasneje je nastal fiat 600, ki je bil podoben današnjemu fiču, samo vrata so se odprla spredaj. Iz varnostnih razlogov so deset let kasneje vrata spremenili tako, da so se odpirala zadaj. Fiat 600 se je v Jugoslaviji imenoval fiat 750. Fičo se torej imenujeta samo modela 600 in 750.

Mi lahko kaj več poveste o Fičo klubu Slovenija, kdaj je bil ustanovljen, koliko članov ima...?

Ko sem se odločil, da ta avto sam vzdržujem, sem potreboval precej informacij, npr. o tem, kje dobiti rezervne dele. In ko sem na raznih srečanjih starodobnikov prišel v stik s sebi enako mislečimi iz Lukovice, Prevoj in tudi Trzina, smo se odločili, da se organiziramo v društvo, in tako smo pred dobrim letom ustanovili Fičo klub Slovenija, izključno z namenom druženja in izmenjave rezervnih delov. Tako smo potem v letošnjem letu organizirali prvi uradni shod fičov, na katerega smo povabili tudi druge podobne klube iz Slovenije. Osmega marca smo imeli v Lukovici prvi shod in blagoslov fičkov. Kljub zelo slabemu vremenu se nas je zbralo približno štirideset. V skupni vožnji smo odšli na Dob, tam je župnik opravil obred blagoslova, nato pa smo se skozi Domžale peljali nazaj na Čebelarski center Brdo pri Lukovici, kjer je sledil zaključek. Lahko rečem, da je srečanje, kljub temu da smo ga izpeljali prvič, dobro uspelo. Tudi medijsko smo bili dobro pokriti.

Cilj drugega srečanja naslednje leto je, da bi bilo na enem mestu zbranih vsaj sto fičkov. To srečanje bo namreč postalo tradicionalno in bo potekalo vsako leto konec marca v Lukovici.

Se boste udeležili tudi srečanja ljubiteljev stare kmetijske tehnike v Jablah?

Seveda! In to organizirano, kot klub. Na enak način smo se udeležili tudi srečanja starodobnikov na Škofljici, ki je potekalo pred kratkim, in je ena bolj znanih tovrstnih prireditev pri nas.

Ima še kateri drug Trzinec doma fička?

Da, ima. Včeraj smo imeli sestanek upravnega odbora kluba in sem pogledal, koliko članov šteje. Od včeraj dalje nas je natanko 76, in sicer pretežno iz ljubljanske regije. Glede Trzina nisem siguren, vendar nekaj nas je.

Kakšen pa je verjetno še kje skrit?

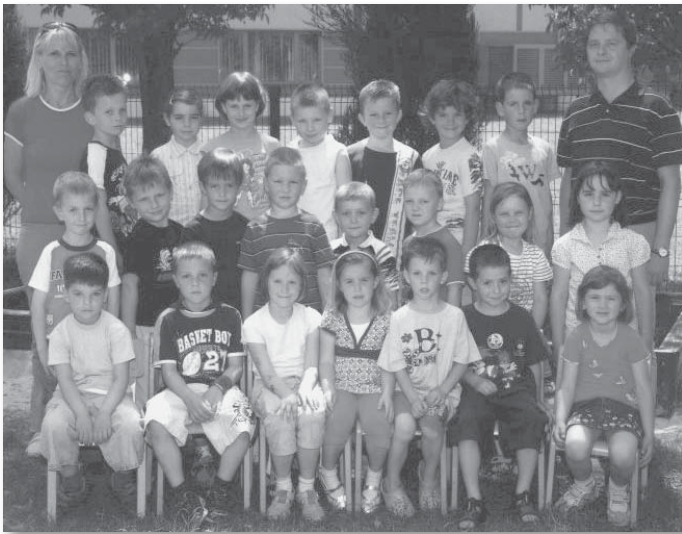
Če se bo kakšen našel, želim, da nas lastnik, ki bi mu bil tak avto odveč, obvesti; z veseljem ga bomo odpeljali in ga uporabili za rezervne dele ali ga obnovili.

Glede na to da ste županov sosed, naj vas za konec samo še vprašam, če ste tudi njega kdaj popeljali s fičkom?

Do zdaj še ne, mogoče ga pa še bom!

Tekst: Jana Urbas
Foto: Jana Urbas in osebni arhiv

Preko otrok šele vidiš, kako čas teče...

Poletje je čas šolskih počitnic, malčke pa je še vedno mogoče pripeljati v varstvo v vrtec, čeprav se tudi tam krepko pozna počitniško mrtvilo. Da pri dejavnosti otrok ni pravega mrtvila, poskrbijo tudi zaposleni v vrtcu. V prejšnji številki Odseva nam je žal izpadlo nekaj prispevkov, ki so nam jih napisali v vrtcu, zato smo si tokrat za julijski klepet v Odsevu izbrali kar predstavnika vrtca, nekdanjega sodelavca Odseva Gašperja Ogorelca, ki je tudi drugače zanimiv sogovornik.

Ste vzgojitelj predšolskih otrok, dokaj nenavaden poklic za moškega, pa vendar prepotrben, zaželjen in priljubljen. Zaposleni ste v Vrtcu Trzin. Kdaj je »dozorela« odločitev za to lepo poslanstvo?

Pred enajstimi leti sem napisal svojo prvo prošnjo za službo. V Vrtcu Radomlje so iskali vzgojitelja/ico, za kar sem kot maturant srednje pedagoške šole izpolnjeval pogoje. Tako rekoč »čez noč« sem se znašel v oddelku male šole. Priznam, da sprva nisem razmišljal o tovrstni zaposlitvi, vendar mi je delo v VVZ kmalu postalo zanimivo, po služebeni »selitvi« v Trzin pa sem ob delu diplomiral na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru ter se, kot vsaj zaenkrat kaže, zapisal vzgoji in izobraževanju.

Opažam, da nas je moških v tem poklicu res zelo malo, premalo, kot deklet v strojništvu, saj naj ne bi nudil dovolj izzivov. Sam menim nasprotno - delo vzgojitelja predšolskih otrok je razgibano ter raznovrstno, da o precejšnji dinamiki in prepotrbenem nenehnem izpopolnjevanju niti ne govorim.

V zadovoljstvo otrok in seveda staršev veljata s sodelavko Sonjo za zelo uglašen in uspešen strokovni tandem. Kako se ta odnos ženska – moški odraža pri delu, otrocih?

S sodelavko Sonjo Pestotnik, pristno Kamničanko, ki ima izkušenj v tem poklicu že za skoraj tri dekade, sva tandem že četrto leto. Dejal bi, da zgledno sodelujeva, kolegice naju za šalo včasih kličejo kar ata in mama, ter se v marsičem dopolnjujeva. Brez problemov in kakršnekoli »obremenitve« pa vzgojiteljski žensko – moški par dobro sprejemajo tudi otroci.

Trudiva se, da bi skupaj z otroki dneve v najini skupini preživeli čim bolj koristno in zanimivo, obenem pa se še veliko naučili ter prihajali v vrtec dobre volje in z veseljem. Pri najinem delu in načrtovanih dejavnostih skušava upoštevati želje in potrebe otrok, hkrati pa se odzivati tudi na aktualno dogajanje okrog nas. V glavnem kar gre, občasno pa pride tudi dan, ko kaj ne uspe ravno najbolje. A za dežjem vedno posije sonce ...

Popolnoma človeško se je pri delu kdaj tudi zmotiti ali pa naleteti na kakšno oviro, spodrsrljaj, slabo voljo, čeprav dajete viedno

zadovoljnega, vladnega in uspešnega človeka. Kakšna je resnica? Večkrat se s sodelavko zaveva in vedno znova spoznava, da je najtežje, pa čeprav tudi najlepše, delati z ljudmi. Včasih vsem ne moreš ustreči, čeprav bi rad. Po dveh letih se skupine in staršev otrok ravno navadiš in bolje spoznaš, nato pa gredo v šolo. In čisto vsaka generacija je nekaj posebnega – prek otrok šele vidiš, kako čas teče in se vse spreminja.

Za »svoje varovance« sami pišete tudi pesmice. To je neverjetno pristna motivacija za otroke. Obvladajo besedila, v kar sem se že sama prepričala. Se tudi sicer ukvarjate s poezijo?

V zadnjem letu so se otroci iz najine skupine na prireditvah predstavili z deklamacijami, ki sem se jih domislil sam. Razlog je povsem preprost: po toliko in toliko letih na nastopih poslušam bolj ali manj iste naslove ter verze, zato sem dal PTIČKOM nekaj pesmic »v pokušino«. Sprejeli so jih dobro, zdele so se jim zabavne... Zame je to motivacija neprecenljive vrednosti, hkrati pa tudi izziv, saj morajo biti besedne zveze ter pojmi predstavljeni na razumljiv in hkrati šaljiv način. Morda bo nekoč nastala celo pesmarica, zagotovo pa bom najmlajšim že jeseni predstavil nekaj novih tem oz. naslovov deklamacij.

Kako poteka vajin delovni dan? Marsikdo si ne predstavlja naporosti tega poklica.

Vrtec prve malčke sprejme že ob 6.00, po jutranjem zbiranju pa imamo ob 8.30 zajtrk. Sledi pogovarjanje v krogu in opisovanje zanimivih dogodkov preteklega dne ali konca tedna. Sledi glasbeno ali likovno ustvarjanje, raziskovalni pohod po Trzinu, usvajamo nova znanja in veščine, navezujemo socialne stike, se igramo, sodelujemo pri bralni znački .... Odvisno pač od dneva, letnega časa in vremena. Ob 12.00 kosimo ter se zatopimo v poslušanje pravljic, družabne aktivnosti ali pa spodbujanje domišljije. Včasih kdo tudi noče domov, kar pomeni, da se imamo v vrtcu kar v redu.

Kaj pa vajin prosti čas? Glede na vse povedano, je zagotovo tudi ta ustvarjalen!

V prostem času Sonja rada planinari in vrtnari, sam pa preberem kakšno knjigo, hodim na izlete v naravo ter kot vratar branim barve trzinske malonogometne ekipe.

Odlično. Še naprej bodita tako uspešna, kreativna, priljubljena...

Meta Železnik

PTICE

Če PTIČKE vprašate: »Kaj veste o pticah?«, vse vam povejo o znanih resnicah:
 Čeprav je največji, noj ni letalec, pingvin nima perja, je uren plavalec.
 Pavi so lepi in golobov je mnogo, vse račke imajo plavuti za nogo.

Jastreb vam res ni izbirčen pri jedi, ostro kot sokol še vidi moj dedi.
 Za srako se sumi, da je tatica, Bedanca strašila je uharica.
 Galebu gre davek od ribiških mrež, če ponavljaš kar slišiš, si papagaj, da veš!
 Selivkam želimo: vrnite se kmalu, če ne veste za pot, sledite letalu.

Petelin zapoje: kikiriki - očka, zaspal si, se v službo mudi!
 Za konec vprašanje: kdo vedel ga boš? Bilo prej je jajce – ali kokoš?
 A čeprav ste odrasli, sledite razumu: tudi vas je štoklja prinesla v kljunu!
 Kletkam se torej v mislih uprite, odprite jim vratca in v svobodo spustite!

TORTICA

Gibanice, kremšnite, potice - res izvrstne so sladice.
 Slaščice rad imam vse sorte, a najbolj teknejo mi torte.
 Kaj izbrati: sahar, lešnikova, čokoladna, smetanova – ali sadna?
 A najlepša, kot iz sanj, je tortica za rojstni dan!

KROKODIL V TRZINU

»Rad videl bi svet!« dejal je pred kratkim mlad krokodil,
 od mest vseh velikih izbral je – TRZIN.
 »Piramido imajo in mmmmmm, dobre ljudi,
 veliko močvirja ter sončnih dni.«

Kovček si obesil je torej čez ramo,
 pustil za sabo v solzah je mamó.
 Ker len je plazilec, je hodil zaspano,
 v naš kraj prispel je zjutraj, zarano.

»Kolone počasne – to nekaj je zame!«,
 občutek ga v hipu domači prevzame.
 »Kje bival bi?« se vprašal je frajer,
 za svojega vzel si je mali naš bajer.

Na sprehod podal se je potlej med bloke,
 razočaranih misli sklenil je roke:
 »Pšata ni zame, je v njej polivinil,
 Trzin mi ne ustreza, imam raje svoj Nil!«

Gašper Ogorelec

Obisk Kekčeve dežele

Ste že kdaj obiskali Kekca? Še ne?! Skupinama Čebele in Pikapolonice pa se je to zgodilo v mesecu maju. Pred odhodom so vzgojiteljice otroke pripravljale na izlet in obisk Kekčeve dežele; prebirali so znamenite pravljice o prigodah našega nadobudnega junaka, pogovarjali so se o njem, skratka- pred izletom jim je bil že zelo domač.

Že ves teden so otroci nestrno spraševali, kdaj vendar že bo prišel tisti naš četrtek, ko se bomo odpravili z avtobusom na obisk v Kranjsko Goro, kjer domuje Kekec. In je prišel...

Zjutraj so otroci nemudoma, kot še nikoli, pospravili vsak svoj zajtrk, se uredili v kopalnici in se še hitreje obuli in oblekli za odhod.

Kar najhitreje so se postavili v kolono, in ta dan se prav nihče izmed otrok ni »obiral«, kot je to že v ustaljeni navadi.

Prav po »redu« smo se odpravili do avtobusa, kjer so se otroci posedli na sedeže, vsak na svojega, kot je tudi prav, vzgojiteljice smo jih pripele in že smo se odpeljali. Na poti smo prepevali Kekčeve in tudi druge nam poznane pesmi, opazovali naravo, različne hiše, stavbe, sprehajalce in živali. Po dolgi vožnji smo prispeli do vodiča, ki nam je razkazal prelepo poslikan avtobusek s samimi Bedanci, smrekami in ostalimi potrebnimi elementi iz pripovedke. Prijazen mladenič nam je pomagal v pravljčni avtobus, v katerem se je seveda vso pot vrtela glasba iz filma Kekec.

Skrivna pot do Kekca

Pot je bila izjemno ovinkasta in na nekaterih predelih strma, zato je vodič domiselno vodil otroke skozi kratke anekdote po poti, tako jih je dobro zamotil, da se niso preveč obremenjevali s svojim strahom. Kjer je bila pot najbolj strma, so otroci mižali, da ne bi videli »skrivne« poti, ki vodi do Kekca, in podobno.

Naprej nas je pot vodila skozi gozd, po koreninastih poteh in zelo razgibanem terenu. Vodič je otroke skozi vso pot pretkano opozarjal, naj bodo pazljivi na korenine, ker za njimi Bedanec rad nastavlja pasti; tako so bili otroci še posebej pozorni na hojo. Ena od vzgojiteljic je preverila, če je pot varna, in je šla pred nami v izvidnico. Ker jo dolgo ni bilo nazaj, smo ji šli naproti. In glej... Ujela se je v Bedančevo past, komaj smo jo rešili. Nadaljevali smo pot, kjer nas je dodobra prestrašil Bedanec, a ker smo se ga naučili odgnati, se je hitro pobral in nas pustil pri miru.

Brez strahu v Bedančevi koči

Prispeli smo v kočó, ki je last samega hrusta. Kot je podobno le našemu Bedancu, je bila kočó polna nagačenih živali in drugih pasti. Da nas ne bi ujel, smo raje pohiteli naprej do Brincljeve kočó, ki si jo je postavil kar na skali. Brinclj nas je prijazno sprejel v svojo malo kočico, ki ima poseben dvizni most, iz nje pa se odpelješ kar po toboganu.

Z Brincljem smo se sprehodili do Kekca, ki nas je privedel do Peh-te. Peh-ta v zgodbi velja za kar malo hudobno ženico, a tokrat jo je jeza minila in nam je postregla z izvrstnim pecivom in domačim čajem iz mnogih zdravilnih zeli. Okrepčali smo se in odšli po bližnjici do avtobusa, kjer smo na hitro pojedli malico in se polni novih doživetij odpravili nazaj v vrtec.

Ana Gerčar

Trzinski malčki na obisku pri vrstnikih iz Moravč

Konec maja smo se v našem vrtcu odzvali prijaznemu povabilu na obisk **Vrtca Vojke Napokoj iz Moravč** ter z avtobusom že zjutraj krenili proti temu znanemu kraju. Skupini **Stonoge** ter **Ptički** sta se na izlet dobro pripravili, saj smo se nekaj dni pred odhodom pogovarjali o krajevnih znamenitostih, Juriju Vegi ter seveda Primožu Peterki.

Mali Moravčani so nas pričakali s soncem in pesmijo, na igrišču svojega, pred nekaj leti zgrajenega vrtca, pa so ob spremljavi harmonike tudi zaplesali in zapeli »Trzinko«. Nato so nas popeljali po bližnji, po »moravškem mačku« poimenovani učninaravoslovni poti, družbo pa nam je delal tudi domači župan Martin Rebolj in nam med potjo približal krajevno zgodovino ter zaupal marsikatero lokalno zanimivost.

Urica v naravi je kar prehitro minila, obisk pa smo nadaljevali v vrtcu, kjer so gosto-

ljubni nadebudneži sovrstnikom razkazali igralnice in družabne koticke, pripravili prigrizek ter jih obdarili z ročno izdelanimi ogrlicami, nekoliko starejši gostje pa smo si medtem izmenjali izkušnje in si ogledali domiselno urejeno zunanje igrišče.

Ob odhodu smo se poslovili z obljubo, da se v vlogi gostiteljev že v kratkem preizkusimo tudi sami, Moravčani pa bodo radi vrnili obisk in z veseljem jim bomo razkazali naš Trzin.

Zahvaljujemo se prijaznemu kolektivu moravškega vrtca in njihovi ravnateljici Nuši Pohl in Schwarzbartl za prijetno preživeti dopoldan ter obilico dobre volje, prav tako pa tudi Turističnemu in Planinskemu društvu Moravče ter županu Martinu Rebolju.

Gašper Ogorelec

V vrtcu tudi vzgojiteljice »igramo«

Vzgojiteljice iz skupin Zajčki in Medvedki smo v preteklih dneh otrokom iz prvega starostnega obdobja zaigrale dramatizacijo pravljice Mali in veliki zajec. Dodelile smo si določene vloge, ki smo jih doma ob prebiranju pravljice dodelale in dodobra spoznale. Skozi dramatiziranje nas je vodila improvizacija in želja razveseliti in popestriti dan našim najmlajšim.

Otroci so igrice dobro sprejeli in na koncu rekli: »Še!« To nam je bila največja potrditev, da smo igrice odigrale res doživeto in z vsem srcem. Tako se bomo trudile še naprej.

Ana Gerčar

Prijeten zaključek šole

V šoli je prav gotovo eden najlepših dni tisti, ko šolski zvonec naznani počitnice. Tudi letos je bilo tako, in čeprav je večina učencev že skoraj pozabila na minulo šolsko leto, naj vseeno za bodoče rodove in tiste, ki niso bili seznanjeni, le napišemo, da je občinsko vodstvo, na čelu z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom, tudi letos pripravilo sprejem za najboljše učence osnovne šole v preteklem letu. Sprejem, na katerega so bili povabljeni tudi trzinski učenci Glasbene šole Domžale, je bil v petek, 13. junija. Čeprav je bil datum za tiste, ki so vraževerni, malo sumljiv, je bilo v dvoranci Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja tisto dopoldne prav prijetno in tudi veselo. Učenci glasbene šole so najprej odigrali nekaj skladb, ki so potrdile njihovo mojstrstvo, gostitelj g. Peršak pa je v svojem nagovoru pohvalil učence in jim orisal pomen učenja in znanja. Poudaril je, da je prav znanje v sodobnem svetu tisto, kar nekaj velja, kar da ljudem moč in boljše možnosti za izpolnitev njihovega poslanstva. Ob pomoči nove ravnateljice osnovne šole Helene Mazi Golob je nato najboljšim učencem posameznih razredov šole podelil knjižne nagrade in priznanja.

Priznanje za najboljše šolske rezultate so prejeli: Nina Dimc (1.a), Nina Goričan Pavlovič (1.b), Nastja Pavličič (2.a), Lara Pak (2.b), Nina Jankovič (3.a), Karin Mušič (3.b), Tjaša Matičič (4.a), Blaž Markovič (4.b), Luka Štrlekar (5.a), Neža Praprotnik (5.b), Karin Nikolovski (5.a/8), Špela Marolt (5.b/8), Nejc Lisjak (7.a), Petra Kmetič (7.b), Katja Schoss (8.a), Neža Perko (8.b), Ksenija Ravnikar (9.a) in Silvo Komatar (9.b).

PO podelitvi priznanj, ki so jih prejeli tudi učenci glasbene šole, in obveznem slikanju, je sledila pogostitev s torticami in prijateljski klepet. Nekateri od pohvaljenih učencev so odločeni, da bodo tudi naslednje leto deležni take časti.

Zelo prijetno in, lahko zapišemo, tudi dostojno pa so se od šolskih klopi v osnovni šoli poslovili letošnji devetošolci. Kot običajno so valetu, ki so jo popestrili s številnimi zabavnimi in kulturnimi vložki, pripravili v telovadnici osnovne šole. Učenci so se še zadnjič poveselili s sošolci, zaplesali četvorko, si segli v roke in pohiteli na še zadnje zaslužene osnovnošolske počitnice.

MŠ

Zaključek tekmovanja za čiste zobe ob zdravi prehrani

Letos je potekalo že 25. leto akcije »Tekmovanje za čiste zobe ob zdravi prehrani«. Izvaja se pod strokovnim vodstvom Stomatološke sekcije in generalnim pokroviteljstvom podjetja Lek. V akcijo je vključenih večina šol po Sloveniji. V ZD Domžale izvajamo to tekmovanje 24. leto, in sicer na desetih osnovnih šolah s šestimi podružnicami ter na Šoli za otroke s posebnimi potrebami Roje. V akcijo so zajete šole občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Vključeni so otroci od 1.-5. razreda devetletke, na OŠ Roje pa vsi.

Otroke večkrat letno nenapovedano pokličemo na pregled čistoče zob in jih ob dobrem rezultatu nagradimo z lepo štampljko (veseli zobek); zbirajo tudi nalepke. Na koncu šolskega leta dobijo priznanje, najboljši pa še posebne nalepke, izdelane prav v ta

namen. V veliko pomoč so nam učitelji/ce, ki otroke vsakodnevno spodbujajo. Seveda pa otroci dosegajo najboljše rezultate čistosti zob, če imajo spodbudo, nadzor in aktivno pomoč staršev doma.

Letošnji regijski zmagovalci prihajajo iz OŠ Trzin. Zmagalo je 25 otrok 2.B razreda z učiteljico Andrejo Karner. Bili so res uspešni. Iskrene čestitke! Skupaj z zmagovalnimi razredi ostalih šol so bili povabljeni na zaključno prireditev v dvorano Tivoli v Ljubljano. Otroci dobijo tudi darila (zobne paste podjetja Lek).

Posebno pohvalo si zaslužijo tudi otroci, učiteljice in varuhinje iz OŠ Roje. Najbolj uspešni so bili otroci OVI I.A, OVI I.B in otroci 3. razreda. Pri čiščenju zob so jim aktivno pomagale Marta Krt, Natalija Šimenc,

Martina Volčini, Marija Rozman in Anka Kunaver. S svojo pomočjo so nedvomno zelo prispevale k zdravju otroških zob.

S pomočjo sponzorjev (Glaxo Smith Kline, Wrigley d.o.o., Colgate-Palmolive, Flegis d.o.o., Dana d.d in banka Domžale) je bila izdana knjižica Kako si je Jure skoraj pozabil umiti zobe. Otroci, ki so knjižice pobarvali, bodo nagrajeni z izdelki sponzorjev. Največja nagrada pa je spoznanje o pomenu čistoče zob in posledično ZDRAVI ZOBJE.

Z željo, da bi bilo takih otrok čim več, vas vse skupaj prav lepo pozdravlja.

Tina Šircelj-Kosec, dipl.med. sestra
Nataša Jeras, dipl. med. sestra

Obdaritev bodočih prvošolčkov v Trzinu

Najstarejši skupini otrok v vrtcu Palčica sta v začetku junija obiskali Meta Železnik in Maja Prah, predstavnici trzinskega Društva prijateljev mladine. Poleg tega, da sta malčkom predstavili številne zanimive aktivnosti ter dejavnosti, ki jih v društvu že vrsto let pripravljajo za otroke, sta male radovedneže povprašali tudi o njihovih pričakovanih pred vstopom med šolske klopi. Seveda so jima z navdušenjem zatrdili, da že komaj

čakajo na september, nove prostore, torbice, zvezke ...Bodoči »prvi – črvi« pa so gostjama pokazali svoje številne likovne izdelke, široko splošno razgledanost ter znanja in spretnosti, ki so se jih naučili ter usvojili skozi leta v vrtcu. Seveda pa so jima tudi ubrano zapeli in ju navdušili s pesmicami ter deklamacijami, veselo druženje pa je za Litijsko televizijo na kamero zabeležil Zoran Rink.

Ob koncu zanimivega družabnega srečanja so bili prav vsi PTIČKI in STONOGE obdarjeni še s prijetnim presenečenjem, darilom društva (v sodelovanju z Mladinsko knjigo) v obliki nekaterih priročnih šolskih potrebščin in igrač. Za pozornost ter lepo gesto se v Vrtcu Trzin obema najlepše zahvalujemo.

Gašper Ogorelec

OBVESTILO in VABILO za preživljanje prijetnih in aktivnih poletnih počitnic

Center za socialno delo Domžale v okviru projekta Učenje za življenje, ki ga financirajo občine Domžale, Mengeš in Trzin, organizira USTVARJALNE DELAVNICE ter DRUŽENJA za otroke in mladostnike, ki potekajo vsak petek, to je od začetka julija do konca avgusta.

V kolikor se nam želite pridružiti in preživljati čas z nami, nas pokličite na telefonsko številko 031 302-217, kjer boste dobili še dodatne informacije in potrdili udeležbo.

Upamo, da se boste brezplačnih druženj udeležili v čim večjem številu, saj se bomo na njih zagotovo zabavali, se česa novega naučili in se sploh imeli super.

PRISRČNO VABLJENI!

Obremenjeni ekološki otoki

Odkar smo začeli z ločenim zbiranjem bioloških odpadkov, so bolj na udaru tudi ekološki otoki, saj se je precej gospodinjstev odločilo za temeljitejšo ločevanje odpadkov, in vse več po materialu razvrščenih odpadkov vozijo na ekološke otoke. To je zelo pohvalno, le da bi nujno potrebovali še več ekoloških otokov, težava pa je, da so se nekateri odločili, da bodo na ekološke otoke začeli odlagati kar neločene odpadke v vrečah za smeti. To je za »lenuhe« kar priročno, ker pa se vreče na ekoloških otokih trgajo in razvezujejo, pa je to vse bolj moteče za prebivalce okoliških hiš. Vsekakor bo treba najti rešitev tudi za tiste, ki se jim ne da že v njihovih domovih ločevati odpadkov.

MŠ

Vročica noči na Kopalkanju

Prvo Kopalkanje se je izkazalo kot prava uspešnica! Boben in bas ritmi, ki so jih prej ogreli funk biti, so bili prava poslastica za konec šolskega leta in za uverturo v poletje. To je začutila množica navdušencev tovrstne glasbe in tisti, ki jih dober žur privabi marsikam. Prava petkova izbira, 27. junija in 4. julija, je bila zagotovo Kopalkanje! Drugo Kopalkanje se je pozibavalo v house ritmih z DJ Jakom, DJ Sylvainom in posebno gostjo, ki je vokalno spremljala house bite, Laro Love! Vsi tisti, ki pa ste zamudili tokratni super zabavi, ne obupajte in le ne zamudite naslednje, ki bo v petek, 29. avgusta, in kjer bo v zraku šumela mešanica vseh elektronskih ritmov izpod rok DJ-jev RDYO! Vstopnina je še vedno strogo študentska, zato nimaš izgovorov!

Boben in bas Kopalkanje je bilo prava uspešnica, ki so jo naredili super DJ-ji RDYO in 350 glava množica pod DJ-jevskim odrom, ob bazenu, ki je prijetno osvetljeval okoli-

co in mamil s svojo prijazno temperaturo... Seveda tudi letos nismo mogli ubežati kapljam dežja, ki so le popestrile dogajanje, zato tudi tisti, ki se niso namočili v bazenu, niso ostali na suhem, pač pa so se prijetno ohladili. Razgreta množica je tako užila konec šolskega leta in začetek poletja, kot je prav! Dobra glasba, migajoča telesa, hladna pijača in nekaj dežnih kapelj za piko na i so zaznamovali prvo Kopalkanje letos!

Tudi drugo Kopalkanje je bilo mega, bolj umirjeno v house ritmih, a nič manj pestro! DJ Jaka in DJ Sylvain sta zagrela množico, ki jo je le še podžgala Lara Love z vokalnimi vložki! Super kombinacija za ambientalno vzdušje in nepozaben večer!

Vse, ki ste zamudili petkovo zabavo, pa naj potolažim, saj je pred vrati še zadnja, ki se bo zgodila konec avgusta, točneje 29. avgusta! Pridi tudi tja, saj bodo DJ-ji RDYO rotirali bite, ritme in plate na gramofonih, ustvarjali, se igrali in nam pričarali pravo kombinacijo in mero vsega, kar potrebuje-

mo za nov začetek šolskega leta! Energije bo v zraku dovolj, da si napolnimo baterije, da se odklopimo in da še enkrat skupaj zamigamo, se skopamo in se imamo super!

Torej...

Poletju se bomo zahvalili z zaključnim žurom Kopalkanja in rotacijo vseh RDYO DJ-jev in stilov. RDYO bashment! In Zeds, Fu, K'Pow, Jamirko, Ubu, RIS Sounds ter vizuals, kjer bo kraljeval Rasta on the mouse.

Vstopnice v predprodaji so za člane ŠKD in ŠKK brezplačne, za aktivne člane-ŠS le 2 evra, za vse ostale 3 evre, na dan prireditve pa boste odšteli tudi le pičle 4 evre, še vedno je organiziran brezplačen prevoz v radiju 15 km, vse informacije pa najdete na www.studentski-klub.si! Ne manjkaj in se vidimo!

Ana Strnad
Študentski klub Domžale

Počitnikovanje revnejših družin v Pineti pri Novigradu

Zahvala Rotary clubu Domžale in ostalim donatorjem

V Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale se zahvaljujemo Rotary clubu Domžale in vsem ostalim donatorjem, ki so s svojimi finančnimi in materialnimi prispevki sodelovali pri izvedbi programa »Usposabljanje in letovanje rejniških družin v smislu razvijanja sposobnosti za reševanje stisk rejencev« in udeležence finančno razbremenili visokih stroškov bivanja za rejence ter jih razveselili z lepimi, koristnimi in uporabnimi darili.

Z donacijo Rotary cluba Domžale, ki nas finančno podpira od samega začetka izvajanja programa, t.j. od leta 1997, v višini 2000 €, smo uspeli 32-tim rejncem znižati stroške bivanja za skoraj 30%. Finančni prispevki Lecane d.o.o., Vilar d.o.o., Občine Domžale in praktična darila KS Dob, Mladinske knjige Domžale, Občine Lukovica, Veit team-a, Avta Debevec, AC Kušar pa so nam olajšali nakup pripomočkov za ustvarjalne delavnice in popestrila družabne aktivnosti ob večerih.

Enotedenski program skupnega vzajemnega učenja rejencev, rejniških staršev in njihovih otrok ter strokovnih delavcev smo v Pineti pri Novigradu izvedli v času od 25.6. do 2.7.2008. Udeležilo se ga je 63 udeležencev v zelo pestri starostni sestavi, saj so bili stari od leta in pol do 74 let. Z njimi sva bili dve strokovni delavki in ena vzgojiteljica prostovoljka iz vrst rejniških družin.

V tem času smo bili z urejanjem skupnega življenja, dejavnostmi na plaži, ustvarjalnimi delavnicami, športnimi aktivnostmi, družabnimi prireditvami, petjem in plesom usmerjeni v boljše spoznavanje potreb drug drugega, v izkustveno učenje zdravega preživljanja prostega časa, razvijanje lastne odgovornosti in soodgovornosti, enakovrednega sprejemanja vsakega, urjenje spretnosti, ki pomagajo pri samouresničitvi rejencev in njihovi boljši pripravljenosti za življenje. Imeli smo priložnost, da doživimo družinsko vzdušje in povezanost družinskih članov posameznih družin, vsestranski napredek otrok v socialno sprejemljivem vedenju, upoštevanju in pomoči drug drugemu, prilagajanju skupini, premagovanju strahov pred vodo, nastopanjem...Še posebej smo veseli vedenja mladih, ki se znajo zabavati brez alkohola in drog, sodelovati in upoštevati skupaj sprejeta pravila življenja v koloniji.

Hvala naši dolgoletni sodelavki rejnici Francki Rožič za izjemno angažirano delovanje pri zbiranju donatorskih sredstev, prav tako hvala rejnicama Ivanki Klopčič in Silvi Ovca. Še posebej velja zahvala naši mladi prostovoljki Vesni Prevolnik, ki je brezplačno sodelovala v programu kot sovgojiteljica in sovoditeljica večernih prireditev.

Ob tej priliki želimo izraziti naše zadovoljstvo in veselje ob podpori in razumevanju imenovanih donatorjev, ki nam omogočajo, da v rejništvu lahko delujemo socialno ustvarjalno na način, za katerega verjamemo, da je smiseln in koristen.

Marta Tomec

Maraton Zele – 12 urni turnir v košarki in nogometu

V soboto, 21.6.2007, se je v trzinskem športnem parku odvijal pravi športni spektakel. Trzinski košarkarji in nogometaši so se namreč pomerili proti domžalskim košarkarjem in nogometašem iz Loke in Mengša v dveh 12-urnih vztrajnostnih tekmah. Košarkarji so maraton posvetili dvema preminulima prijateljema, Tadeju Zevniku (Zeles) in Kristjanu Miklavčiču (Jano), ki sta bila ljubitelja dobre košarke in naša dobra prijatelja. Maraton so začeli z minuto molka v čast in spomin obema. Takoj potem pa so se začeli srditi boji tako pod obroči kot pred goli. Maraton so igrali tako, da sta se med sabo pomerili po dve ekipi, znotraj katerih so predvsem zaradi lažjega menjavanja igralcev oblikovali podekipe, npr. Zele 1, Zele 2 in Zele 3. Rezultat vseh podekip so seštevali in zmagala je tista ekipa, ki je skupaj dosegla največ točk. Letos je za ekipo Zele igralo 32 košarkarjev, za ekipo Jano 40 košarkarjev, za Trzince 25 nogometašev in za Ločane 35 nogometašev.

Skupina košarkarjev, ki je nosila ime Zele, je imela v svojih vrstah najstarejšega - Staneta Zevnika (1947) pa tudi najmlajšega igralca - Uroša Kača (1995), njihove vrste pa je okrepil še, zdaj že košarkarska legenda, Slavko Duščak. Skupino košarkarjev, ki je nosila ime po Janu, pa je okrepila cela vrsta bivših igralcev Heliosa, na čelu z Jakom Janžo, tako da je bilo pričakovati gladko zmago le-teh. Trzinska pregovorna borbenost pa tudi tokrat ni zatajila in igralci ekipe Zele so kar nekajkrat ujeli in celo prehiteli Janove košarkarje. Nazadnje so vodili dve uri pred koncem, a so kljub vsej borbenosti le morali priznati poraz za 24 točk.

Poudariti je potrebno, da je bila sobota, 21.6., izredno vroča in da je igranje na taki vročini pošasten napor, kar je igralce ekipe Zele izčrpalo bolj kot igralce ekipe Jano. Tekmovalcem skupine Jano je namreč za dve uri pomagala ekipa t.i. veteranov in mogoče je bil ravno to razlog za končno zmago na ta dan gostujoče ekipe.

Ločani so bili tokrat uspešnejši

12-urna vztrajnostna tekma v nogometu je bila v Trzinu organizirana prvič in je bila odgovor na lanskoletni 16-urni nogometni maraton v Loki, kjer je zmagal Trzin. Letos je bilo trzinskih nogometašev občutno manj kot Ločanov, a so se kljub temu dostojno upirali, pustili srce na igrišču, na koncu pa so morali čestitati združeni ekipi Loke in Mengša. Pri Trzincih so še posebej razočarali veterani oz. starejši rekreativci, ki niso uspeli sestaviti ekipe, na koncu pa ni na maraton prišel niti en igralec, še spodbujati ne svojih sokrajanov. Ravno zaradi številčnosti in vročine je bil za nogometaše Trzina to pravi maraton, torej preizkus vzdržljivosti tako posameznikov kot ekipe.

Po zadnjem sodniškem pisku je predsednik ŠD Trzin – Matjaž

Erčulj čestital vsem, ki so maraton zdržali, razglasil zmagovalne ekipe kot tudi najboljše posameznike. Nagrade sta podelila starša obeh prijateljev, katerima je bil maraton posvečen.

Po končanem športnem dogodku je prisotnim igrala glasbena skupina Adictet, za jedajočo in pijačo pa je poskrbel Bar Blatnica. Kljub temu da smo vse pripravili za množično druženje, tako za igralce kot obiskovalce, je bilo malo obiskovalcev, željnih popestritve večera. Morda je bilo temu tako zaradi pomembne večerne nogometne tekme evropskega prvenstva. Kljub temu je bilo večerno vzdušje sproščeno in prijateljsko, in lahko zapišemo, da nam je prijetno zaokrožilo dan, da nam bo ostal v trajnem, lepem spominu.

Pri letošnji organizaciji je poleg košarkarjev in nogometašev ŠD Trzin pomagalo tudi Športno humanitarno društvo Zorica. Kot soorganizatorji so se izredno izkazali. Na tem mestu gre zahvala vsem, ki ste na prireditvi nesebično pomagali, čestitke in zahvala vsem, ki ste maraton igrali in zdržali, posebna zahvala pa gre vsem sponzorjem in donatorjem, brez katerih prireditev ne bi bilo mogoče izpeljati.

Letošnji sponzorji in donatorji so bili: EUROGRADING, VODOTERM, ALCU, REAM, BAR BLATNICA, BAR PRI VODNJAKU, RENOMA, BETAPLAST, MIZARSTVO KNEZ, OBČINA TRZIN, KEMI-SPLUS, SVETINA&LAZAR, ŽIGA KOSMAČ S.P., K-DOM, ŠTERN, ARBA PLUS, VAILANT, ALFA M, UTRIP TRZIN, HABAT MARJAN S.P., NLB skupina, BUON PIATO.

Organizacijski odbor prireditve
Maraton Zele – 12-urni turnir v košarki in nogometu

Nogometaši prezadovoljni iz Umaga

Kot smo vam lansko leto obljubili, da se bomo udeležili mednarodnega turnirja v Umagu in poročali o naših uspehih, se je to tudi zgodilo. In sicer je turnir potekal zadnji vikend v maju, se pravi mesec dni prej kot pretekla leta. Seveda to pomeni za igralce samo pozitivno, saj ob takih vročinskih naporih, kot je bilo v glavni sezoni, skoraj ni mogoče igrati. Letos pa nam je bilo to prizanešeno.

Poudariti je potrebno, da so bili na vročem prizorišču poleg nas igralcev prisotni tudi navijači v velikem številu in bili kot šesti igralec.

Najprej moramo povedati, da se je letos udeležilo rekordnih 112 moških ekip. Od tega tri iz Slovenije. Fructal sta zastopali dve ekipi in seveda naša Pekos Pub Trzin. Vzporedno je potekal tudi ženski turnir, kjer je bilo prijavljenih 30 ekip, žal nobene slovenske. Istočasno so se tekme igrale na kar devetih igriščih z umetno podlago. V tem primeru gre pohvala vsem sodelujočim za odlično organizacijo celotnega turnirja. No, pa se na kratko dotaknimo naših tekem. V soboto so igrale skupine po štiri ekipe, in sicer po sistemu vsak z vsakim. Uvodno tekmo smo odigrali z ekipo Ottica

San Marco in presenetljivo zmagali s 4:2. Ob 17.30 smo se že pomerili z drugo ekipo Lembo*s in tudi to tekmo zmagali z 2:0. Nato je sledila še zadnja tekma v skupini, in sicer s favoriti naše skupine 8. To je bila ekipa Romagna Dream Team. Po trdi tekmi in hudem boju smo se prijateljsko razšli z neodločenim izidom 3:3. Tako smo po italijanskem čudnem sistemu dobili koeficient 1,8 (dane gole delimo s prejetimi 9:5). Saj vsi vemo, da se povsod drugje v športu točkujemo najprej zmage, in sicer s tremi točkami, remi z eno. Glede na koeficient smo zasedli 25. mesto.

V nedeljo se je začelo razigravanje, se pravi vsak poraz pomeni zaključek turnirja. Prvi nasprotnik je bila ekipa, ki je po prvem delu zasedala 14. mesto. Po neverjetnem scenariju in neverjetni borbi in odlični predstavi celotne ekipe iz Trzina smo jih dobesedno potokli. Zmagali smo z neverjetnim rezultatom 7:0. V pričakovanju novega nasprotnika smo si skupaj ogledali nekaj drugih bojev in proučevali možne nasprotnike. Seveda je potrebno poudariti, da smo dobili še boljšo ekipo, in sicer uvrščeno na 8.mesto. Po kar šokantnem začetku smo presenetili celo sami sebe in ob polčasu vodili z 2:0. Nato so sledile črne minute: nasprotnik je zadel

in povedel z 2:3. Pred koncem tekme se je vrnila motivacija in uspeli smo izenačiti. Ob zadnjem pisku je bil izid izenačen, to je 3 : 3, in sledili so strelji s šestih metrov. Po seriji treh strelav je naš vratar ubranil strel nasprotnika in bilo smo korak do uvrstitve v četrt finale. Žal pa so kazenski strelji loterija, in mi smo zgrešili. Nato je nasprotnik zadel še enkrat in kot v najhujših morah je njihov vratar na koncu še ubranil našemu izvajalcu penala. Tako smo letos presenetili tudi tiste nejeverne Tomaže, ki so dvomili v naš uspeh. Na koncu smo zasedli odlično 23. mesto. Naše obljube po uspehu trzinske malonogometne ekipe so se uresničile. Vsi smo prezadovoljni, da smo na tako kvalitetnem in močnem turnirju dostojno predstavljali trzinske in slovenske barve.

Da smo se lahko udeležili tega tekmovanja, gre posebna zahvala Gorazdu Završniku –Pekos Pub, ki se je predstavil kot glavni sponzor. Pohvale so deležni tudi Zavarovalnica Triglav in Euroton.

Fantje, le tako naprej in naslednje leto skupaj do samega vrha.

Lep športni pozdrav!

Rok Florjančič

Atletski preizkus mladih atletov in njihovih staršev

Mladi atleti na OŠ Trzin že vrsto let lahko obiskujejo atletski krožek. V tem šolskem letu je krožek obiskovalo 35 atletov. Razdeljeni so bili v dve starostni skupini. Enkrat tedensko smo se dobivali v šolski telovadnici, ob lepem vremenu pa na atletskih površinah šolskega igrišča. Mladi atleti so na treningih spoznavali osnovne atletske panoge, urili telesne in motorične spretnosti, merili svoje sposobnosti, predvsem pa se enkrat na teden družili s svojimi vrstniki.

Naš cilj ni bilo doseganje vrhunskih rezultatov, temveč tekmovanje s samim seboj, izboljšati tehniko in svoj rezultat.

Tako pripravljene smo se pomerili z vrstniki OŠ domžalske regije na dvoranskem tekmovanju na OŠ Dragomelj ter na atletskem troboju na atletskem stadionu v Domžalah.

Na obeh tekmovanjih so se mladi atleti dobro odrezali in kar nekajkrat zasedli zmagovalne stopničke ter tako pokazali, da na naši šoli ne manjka dobrih atletov. V skupini je tudi nekaj obetavnih atletov, ki sem jih usmerila na treninge v AK Domžale, kjer imajo strokoven kader in ustrezne pogoje za nadaljnje delo.

Naša letošnja druženja pri atletskem krožku smo zaključili s skupnim tekmovanjem mladih atletov in njihovih staršev. Na atletskih površinah šolskega igrišča smo se pomerili v treh disciplinah: teku na 60m, skoku v daljino z zaletom in metu vorteksa. Kljub grožnim oblakom smo tekmovanje pričeli, in naša dobra volja je prisilila oblake, da so se razmaknili in pustili soncu, da nam je poslalo prijetno toplino. Nekateri starši so sprva z negotovostjo pristopili k tekmovanju, saj že nekaj časa temu področju niso posvetili posebne pozornosti. Trema je popustila, ko so videli sijoče oči svojih

otrok, ki so stiskali pesti in navijali: »Dajmo, mami! Dajmo, očka! Dajmo, dedi!«

Skupinski posnetek z dvoranskega tekmovanja v Dragomlju

Vsi tekmovalci so uspešno opravili atletske preizkušnje in v spomin prejeli medalje zmagovalca. Obljubili smo si, da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Mentorica atletskega krožka Slavka Kozel

So lahko tudi gensko spremenjene rastline (GSO) krive za globalen problem izginotja in pomore čebel?

Ker trenutno uradno v Sloveniji še nimamo podatkov, da bi kdorkoli pri nas že gojil sicer edino v Evropi dovoljeno gensko spremenjeno korožo MON810, bi lahko upravičeno sklepali, da krivec za pomor čebel niso transgene rastline. Kljub temu pa nekateri znanstveniki ne izključujejo te možnosti. V S in J Ameriki, ki sta po obsegu gojenja gensko spremenjenih rastlin na prvem mestu, že imajo resne probleme s pomori čebel kot tudi njihovim skrivnostnim izginotjem. Lani so po podatkih ministrstva za gospodarstvo izgubili kar 30 odstotkov čebeljih družin. Nekatero evropske države (Francija, Avstrija, Madžarska) so že javno razglasile pomisleke o varnosti takšnih rastlin na različne ekosisteme. Pridrške imajo tudi glede vplivov GSR (gensko spremenjenih rastlin) na zdravje ljudi in domačih živali.

Tudi pri nas nekateri znanstveniki ne izključujejo možnosti o škodljivem vplivu gensko spremenjenih rastlin na čebele.

Razlog je stalna prisotnost Bt-strupa v vseh celicah transgene korože MON810, saj se ta tvori v vseh tkivih transgene rastline, tako v listih kot tudi v koreninah, v zrnju in cvetnem prahu, kar ji omogoča z gensko tehnologijo vgrajen gen, ki izhaja iz bakterije *Bacillus thuringiensis*. V primerjavi z enkratno uporabo Bt-pripravka pomeni pridelava Bt-korože 1.500 – 2.000 večji odmerek toksina Bt na hektar. Ker čebele nabirajo tudi cvetni prah korože, se ta toksin iz genetsko spremenjenih rastlin kopiči tudi v čebeljih družini in bi lahko nanjo deloval toksično.

Kakšno stališče imata slovenska stroka in vlada o uvajanju GSO v okolje?

Minister za okolje g. Janez Podobnik je zavrnil pobudo začasno prepoved gojenja najbolj sporne korože MON810 v Sloveniji. Pobuda za moratorij je prišla iz poslanske skupine Zares, ki je trenutno edina stranka, ki poskuša vplivati na bolj restriktivno zakonodajo na področju uporabe pesticidov in gensko spremenjenih rastlin (GSO). Predstavniki različnih državnih institucij v Znanstvenem odboru za namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelkov na trg (ZOOS) so, kljub pomanjkanju raziskav o vplivu teh rastlin na zdravje ljudi, ravnovesje ekosistemov in čebele, dali zeleno luč gojenju gensko spremenjene korože MON810 v Sloveniji.

Pomisli do gojenja GS-korože MON810 so prisotni v številnih državah EU.

Francoski predsednik Nicolas Sarkozy je nedavno razglasil moratorij na gojenje le-te zaradi »občutnih tveganj«, ki jo le-to predstavlja. Enake zadržke do GSO ima vedno več kmetijskih ministrov iz držav članic EU. Tudi gospod Lojze Peterle je nedavno na okrogli mizi »Obstoj čebel – prihodnost človeštva«

opozoril, da se območje nevarnosti z uporabo genske tehnologije širi.

Umiranje čebel ogroža pridelavo hrane.

Pred nedavnim so televizije poročale o množičnem pomoru čebel na območju Domžal. Slovenski čebelarji opozarjajo, da je stanje kritično, saj so izgubili od 30-50 % čebeljega fonda. Če bo čebel manj, se bo pridelava hrane zmanjšala za najmanj eno tretjino. Janko Božič pa opozarja, da čebelarjenje v onesnaženem okolju ni mogoče. V istem prostoru morata sobivati kmetijstvo in čebelarstvo. Zato je pametno sprevideti, da brez čebel ni proizvodnje hrane, in se odločiti za bolj prijazne kmetijske prakse, npr. ekološko kmetijstvo.

Nemški čebelarji krivijo za pomor čebel kemijsko podjetje Bayer.

To podjetje je pred nedavnim dalo na trg nov pesticid clothianidin, ki se prodaja pod blagovno znamko Poncho. Njegova uporaba se je v Evropi zelo povečala, ker se je izkazal za zelo učinkovit pri zatiranju insektov, kljub temu da Ameriška agencija za varovanje okolja opozarja, da je »živični strup« zelo nevaren ravno za čebele.

Čebela ni edina vrsta, ki izgublja bitko z onesnaženjem.

Gospod Gorazd Pretnar opozarja, da je trenutno stanje v naravi izredno kritično. Čebela je le ena vrsta, ki izgublja bitko z onesnaženjem. Seznam ogroženih žuželk pa je veliko daljši. Pomori se dogajajo tudi v populacijah drugih vrst žuželk, zato je biološka pestrost tudi v Sloveniji ogrožena.

Vzrok pomora čebel na območju Domžal je znan.

Na območju Domžal je vzrok pomora čebel v kontaminaciji polja oljne ogrščiце z aktivnimi snovmi klotianidin in tiametoksam. Do kontaminacije je prišlo pri setvi tretiranega semena korože. Pri setvi korože je prišlo do prašenja in zanosa tega prahu, ki je vseboval insekticid, na sosednji posevek oljne ogrščiće.

Neonikotinski insekticidi so za čebele nevarni še dolgo časa po uporabi.

Gorazd Pretnar, mikrobiolog, opozarja, da številni pesticidi in herbicidi, predvsem neonikotinski insekticidi, še nekaj časa po uporabi vplivajo na zmanjšano odpornost in zdravje čebel, kar analitske metode težko zaznajo. Znižana odpornost pa privede do pogina čebel zaradi različnih naravnih bolezni, včasih tudi v časovnem zamiku po uporabi FFS-jev, in jo je še težje analizirati in dokazati.

Se zavedamo, kako kritična je situacija? Bomo storili dovolj, da bomo ohranili kranjsko sivko? Kaj lahko naredimo za polne pa-

nje čebel in naravno ravnovesje:

1. Kupujemo lokalno in ekološko pridelana živila.
2. Odpovejmo se vsakršni uporabi kemičnih pripravkov za uničevanje živih organizmov.
3. Imejmo vrtiček in zasadimo medonosne rastline.
4. Prijavimo kršitelje ustreznim službam.
5. Kupujemo slovenski med in podprimo čebelarje.
6. Uporabljajmo naravne izdelke.

Romana Ana Dolenc

Ekološki otok na Jamčevi

Stvar je precej jasna. Ekološki otoki so več smetnjakov za ločeno zbiranje odpadkov, ki se jih lahko reciklira. To so raznovrstne embalaže in papirni odpadki. ...

(Vir: Iz Wikipedije, proste enciklopedije)

Na spletni strani JKP Prodnik lahko preberemo naslednje sporočilo:

Ekološke otoke pregledujemo, popišemo stanje ter počistimo ob ponedeljkih in četrtek. Papir odpeljemo iz ekoloških otokov ob ponedeljkih in četrtek, plastenke ob petkih in torkih, steklo pa tedensko po popisnem seznamu napolnjenosti.

(Vir: <http://www.prodnik.si/index.php?stran=main&a=47>)

Lepo je, da imamo tudi v 'zgoranjem Trzinu' ekološki otok. Vsi, ki se zavedamo pomembnosti zbiranja odpadkov in njihovega recikliranja, ga seveda tudi uporabljamo. Ni pa nam ušlo, da JKP Prodnik svoje obljube, objavljene na spletnih straneh, ne izpolnjuje. Kako naj si drugače razlagamo prepolni zabojnik za plastenke – in kar je še huje, zakaj po več tednih ne odpeljejo nesnage, ki so jo brezvestneži pustili ob zabojniku za papir? Pacona seveda nihče ne bo odkril, a to ne more biti razlog, da ta ekološki otok že tako dolgo daje videz neurejene odlagališča smeti! Zakaj že imamo inšpektorje v našem kraju?

(EP)

Vstopamo v nove zgodbe s projektom »CO₂-NeuTrAlp«

Na Centru za razvoj Litija se od konca lanskega leta intenzivno povezujemo v nova evropska partnerstva. Konec junija smo dobili prvo informacijo o rezultatih tovrstnega povezovanja. Odobrili so nam projekt »CO₂-NeuTrAlp« - CO₂ Neutral Transport for the Alpine Space iz programa Območje Alp. Projekt je bil ocenjen kot eden izmed najboljših, kar pomeni za nas in območje velik uspeh.

Priprava in odobritev projektov je dolgotrjen in zahteven proces, v katerem se projekti večinoma ocenjujejo v dveh fazah, saj je konkurenca med njimi izredno velika. Na Centru pripravljamo projekte v okviru programov transnacionalnega in medregionalnega teritorialnega sodelovanja – Območje Alp, Srednja Evropa, Mediteran, Jugovzhodna Evropa, Interreg IVC. Vsebine, v katere se povezujemo, so zanimive za širše območje Srca Slovenije: naravna in kulturna dediščina, trajnostni turizem, lokalni podeželski produkti, trajnostna mobilnost, bioraznolikost, zaščiteni območja in parki itd.

Projekt na temo trajnostne mobilnosti za zmanjševanje izpustov CO₂ na območju Alp povezuje 15 partnerjev iz 5 evropskih držav: Avstrije, Francije, Nemčije, Italije in Slovenije. Uradni začetek izvajanja projekta je 1. september 2008, trajal pa bo 36 mesecev. Ključni poudarki projekta so **»zelen«** tehnologije, mreže za inovacije, obnovljiva energija in urbano-ruralno partnerstvo. Pilotne aktivnosti bomo izvajali na delu območja Srca Slovenije, ki se sooča z nekaterimi perečimi problemi na področju prometa, zlasti **veliko dnevno migracijo z osebnimi vozili v Ljubljano, nizko stopnjo ekološke prometne osveščenosti tako lokalnih skupnosti kot širše javnosti in odsotnost dolgoročne strategije načrtovanja trajnostne mobilnosti na območju**. K sodelovanju smo že povabili nekatere občine, šole in zasebnike z območja, v nadaljevanju pa bomo to sodelovanje še konkretizirali.

O izvajanju projekta vas bomo redno obveščali v lokalnih medijih in na naši spletni strani www.razvoj.si. Če vas tema projekta zanima in menite, da lahko tudi sami prispevate k izboljšanju okolja v Srcu Slovenije, vas vabimo, da se nam pridružite!

Saša Ceglar, Center za razvoj Litija
www.razvoj.si

Naše okolje močno onesnažujemo s pretirano uporabo avtomobilov.

Srce Slovenije – blagovna znamka s srčno zgodbo

Po večmesečnih interaktivnih delavnicah z različnimi deležniki, ki so s prepletom pogledov, izkušenj in pričakovanj ustvarjali platformo za razvoj skupne blagovne znamke, ki ne bo živela le na papirju, temveč predvsem v srcih njenih ustvarjalcev, nosilcev in uporabnikov, se je **v torek, 17. junija 2008, zgodil pomemben dogodek. Na območju s posebno energijo, v objemu**

Naravnega zdravnega gaja v Tunjicah, smo lansirali blagovno znamko Srce Slovenije.

»Srce Slovenije naj postane prostor, v katerem rad živim, ker v njem lahko ustvarjam, se samouresničujem ter obenem kakovostno bivam«, je zapisano v viziji blagovne znamke Srce Slovenije. Center za razvoj Litija kot nosilec projekta z direktorico Sašo Gradišek v vlogi ključne spodbujevalke idej in vodje projekta, se je razvoja blagovne znamke lotil sistematično in predvsem s poudarkom na vključevanju tistih, ki naj bi postali njeni nosilci.

Regijsko zaokroženo območje v obliki srca, z geometričnim središčem Slovenije »Geoss« kot središčno točko območja, ki se vrisuje med Domžalami in Radečami ter Trojanami in Ivančno Gorico, ima izjemen potencial za trajnostni sonaravni razvoj, ki vključuje številne že aktivne projekte, iniciative, dogodke, ki ob povezovanju in vsebinskem nadgrajevanju pod enovito blagovno znamko lahko dosegajo večjo prepoznavnost na trgu in posledično večjo dodano vrednost, tudi v smislu večje družbene dodane vrednosti.

Ključni kriteriji, ki jih bodo nosilci blagovne znamke Srce Slovenije upoštevali, pa so strnjeni v: **kakovost, geografsko pripadnost, trajnostni sonaravni razvoj, zagotovitev doživetja in pripravljenost za aktivno udeležbo** pri razvijanju blagovne znamke Srce Slovenije (sodelovanje pri razvoju, nadgradnji, promociji vsebin...).

Srce Slovenije s poslanstvom: »Srčno mreženje potencialov znotraj geografsko zaokroženega območja, s ciljem krepitve kakovosti bivanja in razvoja skupne identitete«, vstopa na dolgoročno zastavljeno pot, ki temelji na izkušnjah in praksah uveljavljenih trženjskih principov, nadgrajenih z duhom »podjetnika inovatorja«, ki omogoča ekonomski razvoj z uvajanjem inovacij v uporabi in upravljanju virov. Blagovno znamko Srce Slovenije sestavljajo ljudje, ki drugače zaznavajo in prepoznavajo poslovne priložnosti za izpolnjevanje zapisanega poslanstva.

Center za razvoj Litija

Novice iz PD Onger Trzin

Konec šolskega leta ...

... nam je prinesel tudi zaključek več dejavnosti, ki so za delovanje društva precej pomembne.

Svoje delo so do naslednje jeseni zaključili pri obeh planinskih skupinah (PS) osnovnošolcev: PS Komarčki, ki deluje na OŠ Trzin (vodji: Polona Podbevšek in Simon Kralj), in pri PS Nore krave (vodja: Boštjan Kralj).

Svoja redna tedenska srečanja so zaključili tudi športni plezalci, prav tako pa se je končala rekreacija za odrasle člane društva, ki ob ponedeljkovih večerih v telovadnici OŠ Trzin združuje tiste, ki jim je aktivnosti čez vikend premalo.

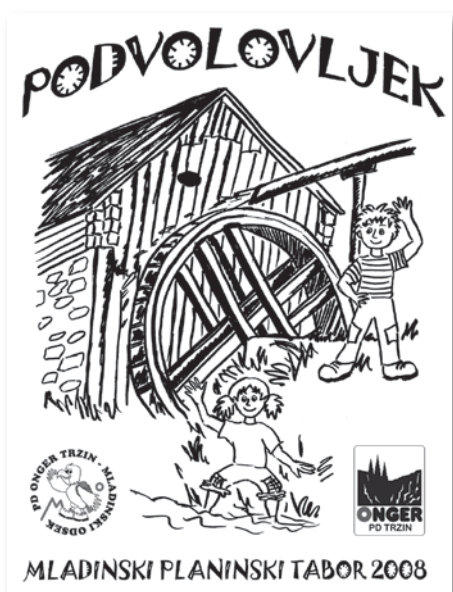
Vsa ta srečanja se bodo seveda nadaljevala jeseni, zato septembra dobro preverite, kam boste vpisali svoje otroke oz. kam greste lahko razgibat svoje telo!

Mladinski planinski tabor Podvolovljek 2008

Medtem ko berete te vrstice, skupina mladih trzinskih planincev skupaj z nekaterimi prijatelji iz drugih slovenskih krajev uživa počitnice v dolini **Podvolovljek** (od 19. do 27. julija). Po osmih letih smo se odločili, da spet obiščemo dolino med Veliko planino, Dleskovško planoto in Rogatcem. Turisti, ki mimo Kranjskega Raka vozijo proti Lučam (in morda naprej proti Logarski dolini), se verjetno niti ne zavedajo, kakšne zanimivosti skriva ta košček naše domovine.

Za trideseterico udeležencev tokrat skrbi malce 'pomlajeno' in razširjeno vodstvo tabora, ki ga tokrat vodi Boštjan Kralj. Emil in Irena, 'nepogrešljivi inventar' taborov, sta pač trenutno precej zasedena s svojim naraščanjem ...

Več o 22. mladinskem planinskem taboru boste lahko prebrali v septembrski številki Odseva, sproti pa novičke spremljali na spletni strani društva.

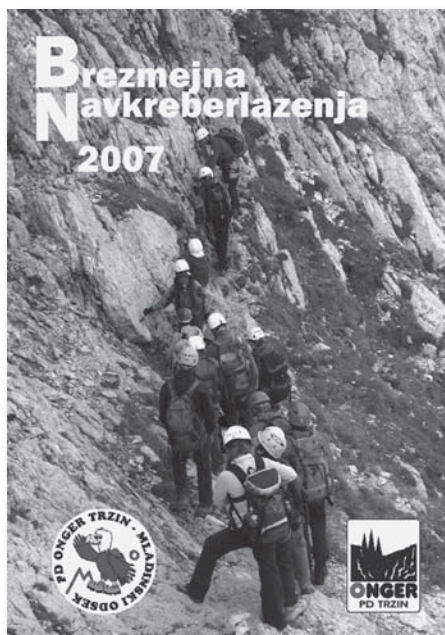

BN – Brezmejna Navkreberlazenja (2007)

Vse skupaj se je kar malo zavleklo ... a še pred letošnjim mladinskim planinskim taborom je izšla nova knjižica v 'zbirki Ong-rčkov'. Že deseto leto zapored je izšel BN, knjižica s pomenljivim podnaslovom Brezmejna Navkreberlazenja, ki z besedo in sliko pripoveduje planinske zgodbe preteklega leta.

Na 48 straneh nas mladi trzinski planinci seznanijo z akcijami, kjer so lani sodelovali. Dodani so tudi osnovni podatki, tako da lahko vsak, ki želi svojega otroka vključiti v planinske vrste, najde stik z vodstvom odseka. Drugi del knjižice je namenjen lanski mladinskemu planinskemu taboru v Krnici. Da je bilo tam precej zabavno, se lahko prepričate ob branju objavljenih kratkih zgodbic.

Če BN 2007 slučajno ne bo 'zajadril' v vaše roke, obstaja še ena možnost. Kliknite na naslov <http://onger.org/depo/mo/BN2007web.pdf> in si BN 'pretočite' v svoj računalnik. Ta elektronska verzija ima pred tiskano eno prednost – v barvah je ...

Izlet na Triglav

PD Onger Trzin se izletom na naše najbolj obljudene vrhove rado izogne. Zavedamo se krhkosti gorskih ekosistemov, zato želimo biti čim manjši 'moteči dejavnik' na najbolj obljudenih ciljnih. Veliko raje hodimo po manj obljudenih poteh, kjer ni potrebno paziti, da tistemu, ki hodi za nami, ne stopimo na roko ...

A tokrat smo se odločili, da tiste, ki si to zares močno želijo (in so turi seveda dorasli), v počastitev 25-letnice PD peljemo na **Triglav**. Izlet bo **2. in 3. avgusta 2008, potek poti** (možne spremembe glede na vremen-

ske in druge razmere) pa bo naslednji: dolina Kot - Pekel - Staničeva kočica (varianta: vzpon na bližnji Begunjski vrh) - Triglavski dom na Kredarici (spanje) - Mali Triglav (pustimo nahrbtnike) - Triglav - Mali Triglav (vzamemo nahrbtnike) - Dom Planika - Konjsko sedlo - Kurica - pl. Zg. Krma - Krma (en avto za voznike bi morali ob prihodu pustiti v Krmi).

Zahtevnost ture: tehnično zahteven je le zadnji del poti s Kredarice na Triglav in sestop na Planiko (zelo zahtevna zavarovana plezalna pot!), ponekod je pot izpostavljena (ni za vrtoglave!), je pa kondicijsko zahtevna (8-10 ur dnevne hoje!) z veliko višinsko razliko (prek 1500 m!).

Pogoji za udeležbo: dobra telesna pripravljenost in ustrezna oprema, pri mlajših (pogoj je, da so že bili na izletu s PD ali na planinskem taboru) je zaželeno spremstvo enega od staršev! Potrebna je tudi plačana članarina PD (cenejše prenočevanje in zavarovanje).

Obvezna oprema: dobra (visoka) uhojena planinska obutev, sončna očala, 2 x pomožna vrvica debeline 6-8 mm in dolžine 5-6 m, 2 vponki, čelada (obvezno), plezalni pas (priporočljivo) – vso našeto tehnično opremo si boste lahko izposodili v PD Onger Trzin.

Prijave na info@onger.org ali 031 570 533 (Emil) do zasedbe mest (15 ljudi).

Izlet vodi vodnik PZS Miha Pavšek.

Prostovoljci – kje ste?

Planinsko društvo skrbi za obširno paleto različnih dejavnosti – pri nekaterih od teh pa se v zadnjem času soočamo že kar s kroničnim pomanjkanjem kadrov. Zavedamo se, da so se vrednote v družbi zadnja leta spremenile – a vseeno odločitev za prostovoljno delo ne bi smela biti tako težka. Sprejmete izziv?

Markacisti

Odsek skrbi za 32 km poti po Krvavškem pogorju, letos pa smo dobili v oskrbo tudi pot na Dobeno. Torej imamo veliko dela – markacistov pa samo še 'za vzorec'.

Razmere so se v preteklih letih spremenile. Markacisti morajo opraviti najprej osnovno izobraževanje, nov Zakon o planinskih poteh pa jim nalaga tudi obvezno izpopolnjevanje (vsaka tri leta).

Premislite – morda pa je to (prostovoljno) delo, ki bi za vas pomenilo izziv. Resne ponudbe zbiramo na naslovu info@onger.org ali na tel. 031 570 533.

Morda še to: Slovenci radi govorimo, da smo narod planincev. Se kdaj na svojih poteh zaveste, da za planinske poti tudi nekdo skrbi? Da – zanje skrbijo prav markacisti ...

Žerjavčki na predpočitniškem pikniku

Šolske, sodne...počitnice, seveda. In tudi žerjavčki smo si jih vzeli. Še pred počitnicami pa smo si privoščili že tradicionalni piknik. V zavetju drevesnih krošenj skozi katere je pronicalo že vroče sonce, smo se zbrali v Dolgi dolini. Organizatorji smo poskrbeli za dobro hrano in pijačo, vsi udeleženci skupaj pa za dobro razpoloženje.

Veselje nam je dvigovalo prepevanje znanih slovenskih pesmi, šale in dovtipi iz našega vsakdanjega življenja, ki smo si jih izmenjavali kar po tekočem traku.

Organizirali smo tudi srečelov, katerega izvedbo so nam omogočili člani društva s svojimi prispevki; zahvala vsem, ki ste omogočili veselje tistim, ki so dobitke zadeli. Ostali pa, saj veste...več sreče prihodnjič, ko se ponovno srečamo...na istem mestu, v istem času, le leto se bo pisalo malce drugače.

Pavlič Franc

24. tekmovanje harmonikarjev pri Repanšku v Homcu

Najboljši harmonikarji 24. tekmovanja pri Repanšku v Homcu

7. julija je potekalo 24. tradicionalno tekmovanje harmonikarjev »Po domače pri Repanšku« iz občin Trzin, Komenda, Domžale, Lukovica, Moravče, Kamnik ter Mengeš.

Letos je tekmovanje povezoval humorist Marjan Šarec, za zabavo so poskrbeli Leteči muzikanti, nagrade najboljšim pa je podelil župan občine Mengeš Franc Jerič. Vseh udeležencev tekmovanja je bilo 31.

Tekmovanje harmonikarjev iz omenjenih občin je potekalo v treh kategorijah: v prvi, do 15 let, je nastopalo 21 tekmovalk in tekmovalcev, strokovno žirijo je najbolj prepričal Uroš Hribar, ki je za nagrado prejel gorsko kolo. V kategoriji od 15 do 50 let so se predstavili štiri tekmovalci, prvo nagrado je prejel Anže Osolnik, v kategoriji nad 50 let pa je zmagal Danilo Poljanšek.

Kot je uvodoma povedal župan Franc Jerič, se na tekmovanju harmonikarjev pri Repanšku vsako leto zbere vedno več harmonikarjev in vedno boljši, še zlasti ga veseli, da je med njimi čedalje več mladih. Organizator srečanja Vido Repanšek je se ob koncu prireditve zahvalil vsem nastopajočim za lepe melodije ter zaključil: »Že naslednji trenutek se pričnejo priprave na prihodnje, 25. tekmovanje harmonikarjev pri Repanšku.«

Katarina Karlovšek

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
POSLOVNA SKUPINA, Šubičeva 4, 1000 Ljubljana
 mag. Tomaž Štebe, m.: 051 372782, e.: Tomaz.Stebe@dz-rs.si
www.tomazstebe.sds.si

SDS

www.sds.si , www.epp-eu.org , www.idu.org , www.idc-cdi.org

V ponedeljek, 21. julija, vas ob 19. uri vabimo v sejno sobo Občine Trzin na pogovor z nekaterimi strokovnjaki

O SKUPNEM TRAJNOSTNEM IN DOLGOROČNEM RAZVOJU IN SODELOVANJU

ajbolj razvojno dinamično in najbližje povsem samostojno sosesnje prestolnice so občine **Domžale, Mengeš in Trzin**.

Neizkoriščeni in skriti potenciali in prednosti njihovega medsebojnega sodelovanja jim ponujajo, še zlasti njihovemu gospodarstvu, velike razvojne izzive.

V njihovem skupnem nastopu so izjemne priložnosti za sodelovanja z Ljubljano in z ostalim območjem Bistriško Savskega porečja, od Medvod do Litijske. Povsem realne in uresničljive so tudi zamisli o samostojni pokrajini tega območja.

Taka razglabljanja (poslanstva, vizije) pa nimajo vrednosti brez jasnih ciljev in realnih projektov za realizacijo. Sam imam v mislih naslednje projekte, ki jih ponujam v razpravo in tehtanje njihove sprejemljivosti:

- javni potniški promet, konkurenčen sodobni somestni tramvaj Ljubljana – Trzin - Domžale - Kamnik, z odcepom proge Domžale - Rodica- Mengeš - Komenda - LetališčeJožeta Pučnika. V tem delu bom posebej predstavil zamisel konkretnega projekta P3S (P3 središče ob progi med Mlako - Depalo vasjo); realizacija z javno-zasebnim partnerstvom in koncesijami ter z delnim financiranjem iz okoljskih virov;

- povezovanje vodooskrbnih sistemov, varovanje vodozbirnih in vodovarstvenih območij s ciljem varnejše, zanesljivejše in predvsem bolj kakovostne oskrbe s pitno vodo; vse skupaj v kontekstu celovitega upravljanja porečij Kamniške Bistrice, Pšate, Rače ter temeljne pravice do zdravega okolja; kot prvo zahtevamo stalno obveščeno na svetovnem spletu o oskrbi s pitno vodo posameznih območij, ulic oz. objektov: historično in vsak trenutek o viru, analizah vode na virih in posameznih točkah odjema (pipah);

- izobraževanje in usposabljanje ter pridobivanje kadrov za konkretne potrebe podjetništva; predstavili bomo novo dinamično podjetje, ki svetuje in posreduje za 'boljše službe'; predvsem pa bomo iskali načine reševanja kritičnega stanja pomanjkanja usposobljenih strokovnjakov, predvsem s področja naravoslovnih in inženirsko tehničnih znanj.

Druge teme, več o navedenem ter nadaljnja sporočila na www.tomazstebe.sds.si . Vabljeni k sodelovanju in izmenjavi mnenj.

Tomaž ŠTEBE, poslanec SDS

SDS

VABLJENI na druženja SDS v poletju!

Prireditve na prostem:

16. avgust, sobota - Festival SDS, Šentvid pri Stični
 20. avgust, sredo - Ekološka akcija »Radi jo imamo, Slovenijo«
 6. september, sobota - Koncert za mlade v Ljubljani

Druženje v gorah:

25. julij, petek - Začetek 12. letnega tabora SDS – Lepena; »SDS na vrhu« - pohod na Triglav
 26. julij, sobota - »SDS na vrhu« - pohod na Triglav. Ta dan bo v večernih urah tudi **predstavitve filma in igralcev filma »Narnija«** na letališču v Bovcu; odhodi izpred KD Mengeš ob 5. uri.
1. avgust, petek - Gorniški pohod in romanje na Škrlaticu 2738m. Odhod izpred KD Mengeš ob 4.00 uri iz Vrat ob 5. uri. Spominska slovesnost na vrhu okoli 11. ure. Maša za gornike v Vratih predvidoma ob 16. uri.
 »Triglavski« župnik g. Franc Urbanija bo vodil spominsko slovesnost ob obletnici blagoslovitve »novega« skalaškega križa in daroval mašo za umrle gornike v kapelici sv. Cirila in Metoda v Vratih. Hoje je za 11 – 13 ur. Vzemite dovolj pijače! Vzpona ne priporočamo slabše kondicijsko pripravljenim in tistim z vrtoglavico, ki lahko izberete lažje smeri v okolici Aljaževega doma (npr. do Luknje, ..).

Informacije in dogovor za prevoz: tomaz.stebe@dz-rs.si, m.: 051 372782. Več na www.tomazstebe.sds.si.

Priporočamo čelado in komplet za samovarovanje. Zagotovljeno je vodstvo, za svojo varnost odgovarja vsak sam! V primeru napovedi zelo slabega vremena pohodi odpadejo (Dnevnik TVS na predvečer pohoda).

Občinski odbor LDS-a Trzin ima novo vodstvo

Na zboru članic in članov LDS Trzin je bilo v četrtek, 26.06.2008, izvoljeno novo vodstvo s štiriletnim mandatom:

- za predsednico OO LDS Trzin je bila izvoljena Branimira Šebela
- za sekretarko Greta Radanovič
- za člane odbora pa: Franci Mušič, Ivan Novak, Brane Lap in dr. Aleš Bervar

Zahvalili smo se za dobro delo in vodenje dosedanjemu dolgoletnemu predsedniku Franciju Mušiču.

Sprejeti so bili sklepi in stališča, da se bo v Trzinu potrebno angažirati, saj nas čaka kar

nekaj dela in sodelovanja pri izgradnji vrtca, domu za ostarele, izgradnji dodatnega voznega pasu v industrijsko cono in iz nje proti Ljubljani, odprtje spletne strani OO LDS Trzin. Tako bodo imeli lahko vsi, ki jih zanima, tekoči vpogled v dogajanje v sami stranki, lahko bodo postavljali vprašanja, dajali pobude, pa tudi kritično ocenjevali naše delo. Za nadaljnje delo smo si zadali še nekaj nalog:

- pridobivanje novih članic in članov,
- dali bomo pobudo za pripravo pravilnika za financiranje svetniških skupin za njihovo učinkovitejše delo...

Sodelovali bomo pri kandidaturi in podpori članov LDS v državni zbor, ki bo 21.09.2008.

Vabimo vse zainteresirane prebivalce Trzina, da se nam pridružijo pri našem delu in s svojim članstvom pripomorejo k razvoju in boljšemu »jutri« ZA NAŠ TRZIN. Pokličite na telefon: 041/298 289 ali pa pišite na mail: greta.radanovic@gmail.com.

Branimira Šebela
Predsednica OO LDS Trzin

Katarina Karlovšek in Rok Ravnikar kandidata SLS

Slovenska ljudska stranka je za kandidata za poslanca v državni zbor na jesenskih volitvah podprla Katarino Karlovšek

in Roka Ravnikarja. Oba sta predstavnika mlajše generacije politikov ter aktivna člana občinskega sveta občine Domžale.

Nekdanja Občina Domžale na volitvah v državni zbor predstavlja dva okraja; v desetem (približno vzhodno od Kamniške Bistrice), torej v delu občine Domžale ter občini Lukovica in Moravče bo kandidat Ravnikar, Karlovškova pa v enajstem, ki obsega drugi del občine Domžale ter občini Mengeš in Trzin.

»V Slovenski ljudski stranki **spodbujamo ženske, da se še boljše zavedajo svojih kvalit**; delavnosti, vztrajnosti, prilagodljivosti, preudarnosti, nekonfliktnosti in čustvenosti, ki so ključne za doseganje kompromisov in uspešnosti v političnem angažiranju,« je

prepričana Katarina, in tistim, ki menijo, da v politiki ni prostora za čustva, odgovarja z mislijo: »Narod, ki bi poimenoval čustvo kot greh, nima prihodnosti!«

»Parlament mora postati spet središče odločanja o prihodnosti naše države. Zato moramo narediti vse, da izvolimo take poslanke in poslance, ki bodo samozavestno izpostavili prave probleme v državi ter dvignili ugled in nivo politične kulture v Sloveniji,« meni Ravnikar in dodaja: »Afer, korupcija in teorije zarot ne morejo biti ves čas osrednje gibalno slovenske politike. **V politiki potrebujemo predvsem zdravo pamet**, za dobro demokracijo pa tudi dovolj visoko volilno udeležbo!«

SLS je v svojih najuspešnejših časih, v drugi polovici 90-ih, na tem območju že bila zastopana s poslancema, Cirilom Smrkoljem in Janezom Perom; tudi Katarina in Rok sta odločena, da bosta s svojim delom in programom pridobila zaupanje volivk in volivcev.

Tadej Šinkovec

Zahvala

*Srce tvoje več ne bije,
bolečine zdaj več ni,
dom je prazen in
otožen, ker te več med nami ni.*

V 85. letu starosti je nenadoma odšel naš dragi mož, oče, ata, brat, stric, tast in svak

IVAN COTMAN.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečena

pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti do večnega doma.

Zahvaljujemo se vsem sodelujočim članom gasilskega društva Trzin. Zahvala g. župniku Dolencu za opravljen obred, pevcem skupine Krt za zapete žalostinke.

Hvala vsem za lepo misel, za vsak cvet in za vsako lučko na grobu, vsem, ki postojite v njegov spomin.

Vsi njegovi

Volitve

Na podlagi 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/2006 – uradno prečiščeno besedilo-UPB2, 54/07-odl. US), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51 51a, 52a in 55, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica Bratov Kotar, Ulica Rašiške čete št. : 1, 5 in 5a in Zorkova ulica.

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

VOLIŠČE 4. 11.970 – DOMŽALSKI DOM
Ljubljanska cesta 58,
Domžale

za izvedbo rednih volitev poslancev v državni zbor, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo 21. septembra 2008

Volišče za volivce, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja.

VOLIŠČE 4.11.16 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, I
Mengeška cesta 7b,
Trzin

Republika Slovenija
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
11. VOLILNEGA OKRAJA
4. VOLILNE ENOTE

Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št. : 1, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5, 5a, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g in 14, Mengeška cesta in Za hribom št. : 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 26, 28, 30 in 36.

Številka: 041-4/2008
Datum: 2.7.2008

PRESEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
Anita Janjoš, univ. dipl. prav.

VOLIŠČE 4.11.17 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, II
Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica št. 5, Košakova ulica št. 1 in 2, Ljubljanska cesta št. : 15, 16, 16a, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen št. : 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger št. : 5, 7, 9, 11, 13, 15 in 17, Partizanska ulica št. : 1, 4, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 21 in 26, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen št. : 1, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom št. : 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLIŠČE 4.11.18 - OSNOVNA ŠOLA TRZIN, III
Mengeška cesta 7b, Trzin

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 5, Kratka pot, Mlakarjeva ulica št. : 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Ljubljanska cesta št. : 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37,

Folkloristi niso razočarali

Foto: Jože Seljak

